XXII. évfolyam 26. szám Ára: 1 forint 1966. június 30

Vasvári Anna rajza

MAGYAROK A HOLDON — *Mégis jobb lett volna a Balatonra menni...*

Teljes kikapcsolódás

Mindenféle

Az önéletrajzíró a számára legfontosabb személy életét dolgozza fel.

*

Időállónak lenni nehezebb, mint modernnek.

*

Sok baj van a tegnapi fiatalokkal!

*

Jó, ha az embert néha félreértik.

*

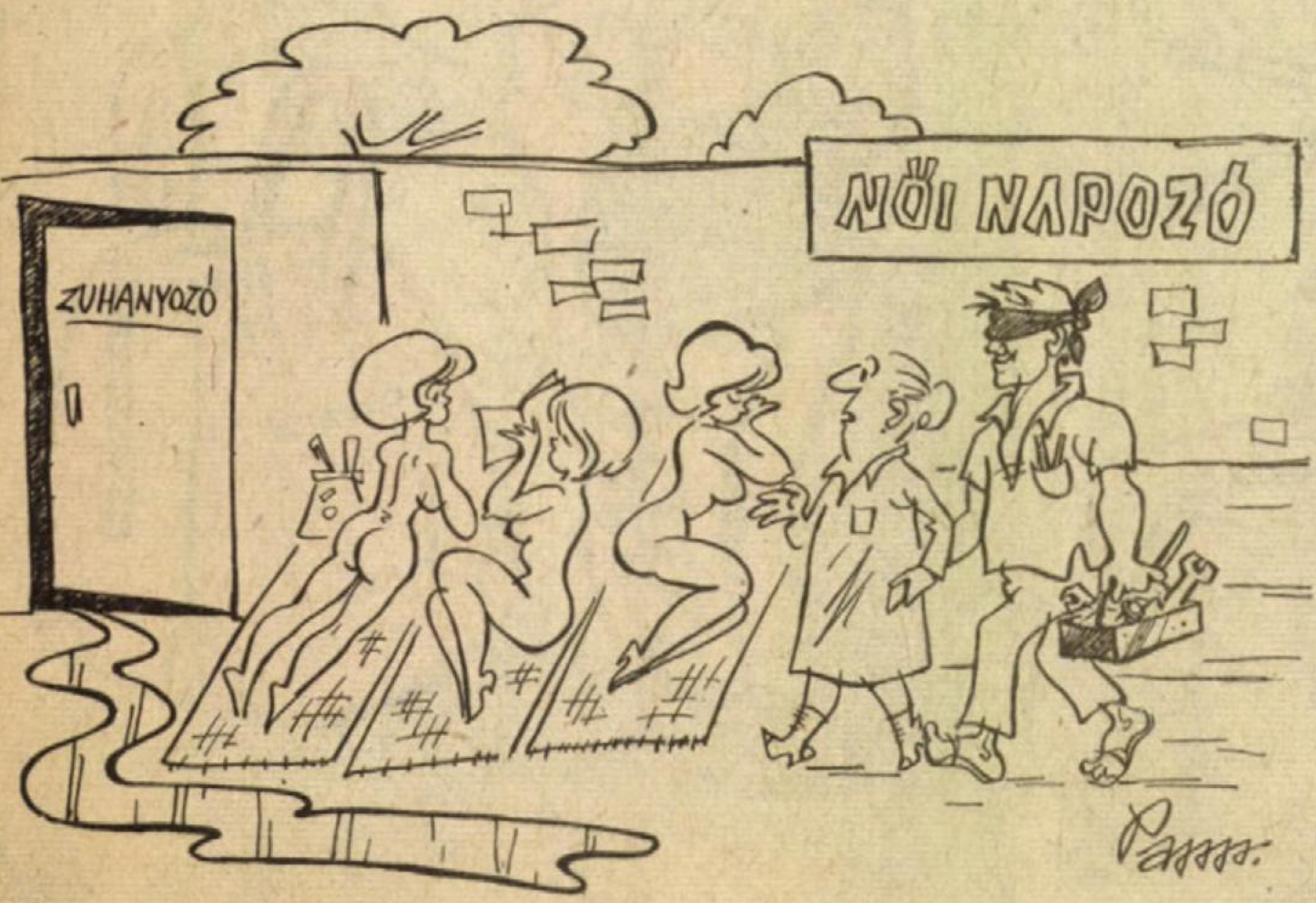
Mielőtt békésen felhasználnánk a világűrt, előbb próbáljuk meg a Földdel.

*

Az alkoholellenes küzdelemnek beláthatatlan jövője van.

F. L.

Gyors szerviz

ALBERT CAMUS:

Ajándék

Toto és Marcel apja gyakorlatias ember volt. „A gyerekeknek csak hasznos, nevelő játékot szabad ajándékozni" – mondogatta. Éppen ezért Toto és Marcel húsvét előtt papírdobozt kapott ajándékba, a dobozon aranybetűs felirat: „Gyermek-nyomda".

A dobozban volt minden, ami egy valódi újság kinyomtatásához szükséges – még egy kis nyomda-asztal is. A húsvéti ebédre Toto és Marcel szülei ezúttal is meghívták César bácsit, Ursule nénit és Gaston bácsit, apuka unokaöccsét. Az egész család az ünnepi asztalnál ült, csak Toto és Marcel hiányzott.

– A fiúk bizonyára kitűnő párizsi újságírók lesznek, egész nap a nyomdájukkal vannak elfoglalva – mondta az anyuka.

– Semmi sem köti le úgy a gyerekeket, mint a hasznos játék – bizonygatta az apuka.

E pillanatban belépett a szobába Toto és Marcel. Egész nyalábbal hozták frissen nyomtatott, még festékszagot árasztó újságjaikat. A rikkancsok hanghordozását utánozva, a fiúk kiabáltak:

– Megjelent a „Századunk gyermeke". Itt a déli kiadás. „Századunk gyermeke" Ünnepi különkiadás! Szenzációs leleplezésekkel!

– Ez meg micsoda? – kérdezte apuka.

– Árusítjuk az újságokat, amelyeket nyomtattunk.

A jelenlevők mind belemélyedtek az olvasásba. Az első oldalon ez a vezércikk volt:

ELÉG!

A gyermekek türelmének is van határa. Immár két éve nem hiszünk a húsvéti nyuszi meséjében. Mire ez a komédia, amely méltatlan a modern gyermekekhez, a tudomány és a haladás századának fiaihoz? Megelégeltük, hogy ostoba mesékkel tömjék a fejünket!

A szülők aggódva pillantottak egymásra. César bácsi ekkor lihegve felkiáltott:

– Ez pimasz rágalom!

S ujjával egy cikkecskére mutatott:

ÉLETTÖRTÉNET

César nagybácsinkat mintegy húsz esztendővel ezelőtt erkölcsi bűncselekmény miatt elítélték. Erről a napokban mesélt apu. Azt mondta anyunak: „Ideje lenne már, hogy ez a vén vagány abbahagyja örökös erkölcsi prédikációit".

Ursule néni vad üvöltéssel ugrott fel az asztal mellől.

– Szörnyűség! Micsoda aljasság! Töröllek benneteket az örökségből!

Íme, ezt olvasta Ursule néni:

NEKROLÓG

Apu kijelentette, hogy áldomást rendez azon a napon, amikor eltemetik Ursule nénit.

...A boldogtalan apa letörve suttogta:

– Semmit sem szabad mondani a gyerekek előtt.

Szavait rémült kiáltás szakította félbe. Ezúttal az anyuka kelt ki magából. Öklét rázva férje orra előtt, hangosan olvasta a „Századunk gyermeke" alábbi szenzációját:

BOTRÁNY A LÁTHATÁRON

Háztartási alkalmazottunk nyilvánvalóan másállapotos. Ki a tettes? Apu vagy a szomszédos fűszerüzlet segédje? Folytatjuk a nyomozást. További részleteket a következő számunkban közlünk.

– Csirkefogó! – kiáltotta anyuka.

...Mindenki kiabált. Apuka reményvesztetten igyekezett bekapcsolódni a zengő kórusba. Szeme hirtelen megakadt a „Századunk gyermeke" következő cikkén:

A VÉTKES ANYA

Mihelyt apu elmegy hazulról, tüstént itt van Gaston bácsink! Anyu csókolózik vele az előszobában... Részleteket a következő számunkban közlünk.

Amikor apuka trombitahangon közölte ezt a szenzációs leleplezést, anyuka mindenesetre elájult, Gaston bácsi pedig a menekülést választotta, miközben lerántotta az abroszt a terítékkel együtt...

Apuka, César bácsi, Ursule néni tovább ordítozott, s egyszer csak sikoltva berontott a háztartási alkalmazott:

– Madame! Monsieur! A ház előtt nagy tömeg... Egymás kezéből kapkodják ki az újságokat, amiket Toto és Marcel az erkélyről széjjeldobált...

(Franciából fordította: Kóródi József)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

GYEREKES DOLOG

Mikor lesz nyári játszó, napozó, atlétatrikó héthónapos gyerekeknek? Két hónapja járom a boltokat ezekért a holmikért, hasztalan. Otthon, a teraszon még csak ellehet a gyerek ruha nélkül, de hogy vigyem le az utcára? Tegyek

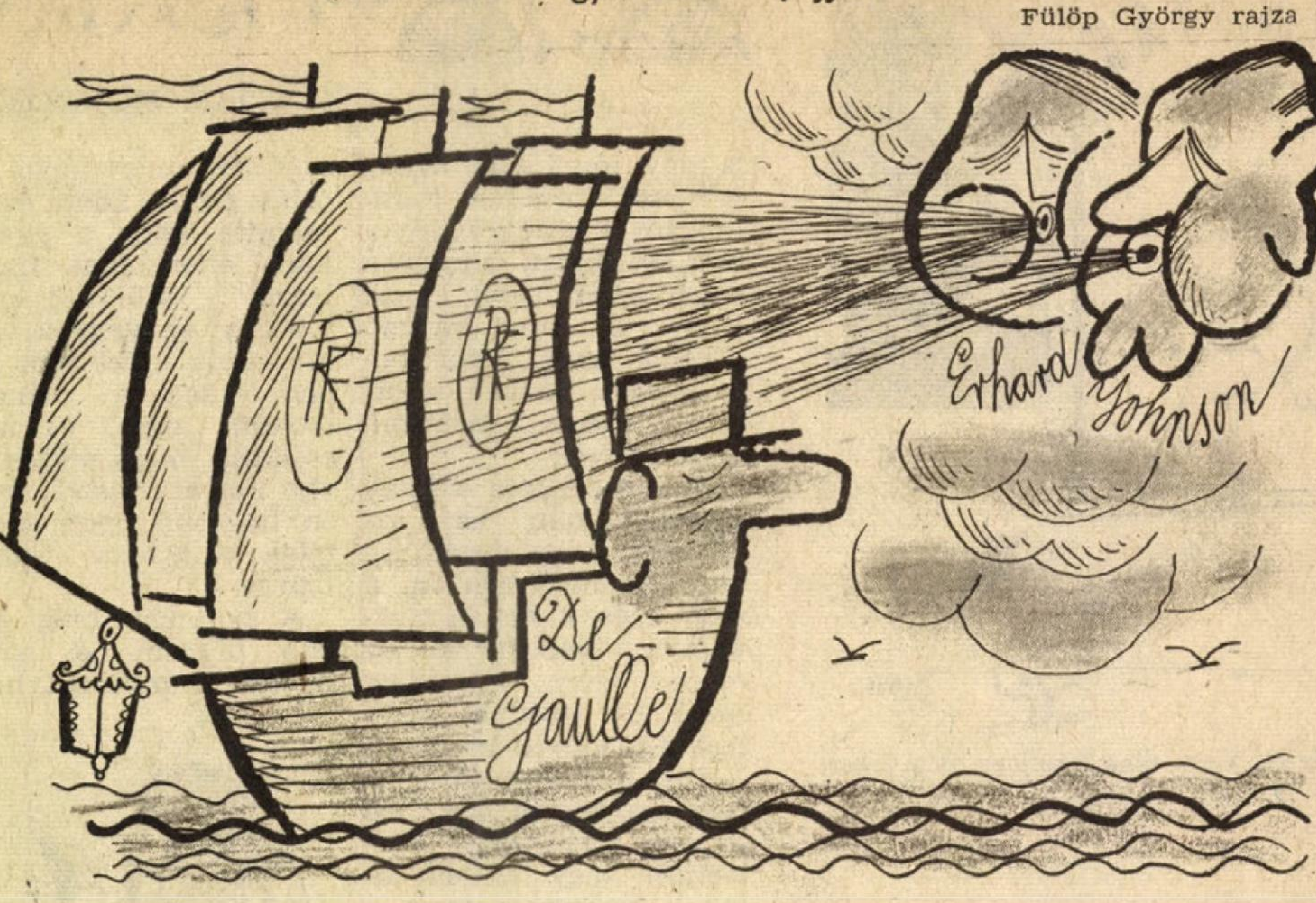

mellé ilyenkor egy cédulát, s írjam rá, hogy azért van csak gumibugyiban a gyerek, mert a kereskedelem elfelejtkezett az apróságok nyári öltözékeiről?

Rácz Antalné
Csillaghegy, Árpád u. 20.

Nem arra megy, amerre fújják...

Fülöp György rajza

Tanul az ország

Csütörtökön ragyogó napsütésre ébredtem. Gyerünk, elő az úszónadrágot, használjuk ki ezt a pompás strandidőt!

Felszállok a hatos villamosra, hát a peronon, népes családja körében, stüszi vadásznak öltözve, Krivanyecz Gyuszi álldogál. Zergetolias vadászkalap, bakancs, a kezében szöges bot, a vállán degesz hátizsák. Hasonló jelmezben Krivanyeczné és a három kis Krivanyecz.

— Csillagtúra? — érdeklődöm a kölcsönös, és szívélyes üdvözlések után.

— Ugyan! — legyint Gyuszi bánatosan. — Tanulmányi szabadság. Általános munkaügy, plusz bér és norma. Rettenetes, hogy mit kell bifláznom. Képzelheted, az én koromban!

Miközben ismerteti a tanfolyamok tematikáját, az elképesztően magas követelményeket és az oktatók kérlelhetetlen szigorát, villamosunk a Margit-híd közepéhez ér. Mély részvéttel elbúcsúzom az öt Krivanyecztől, leszállok, ballagok be a Szigetre. Az Úttörő Stadion előtt egy padon Mutuj Évikét pillantom meg, amint önfeledt csókban forr össze egy Loreley-frizurás ifjúval. Tapintatosan osonnék tova, de a szerelmeseknél éppen lélegzetvételi szünet következik, Évike kinyitja a szemét, felismer, köszönt.

— Csókolom, Bandi bácsi! Hogy van? Uszizni megy a Palába?

Bólintok.

Évike szomorúan felsóhajt.

— Jaj de irigylem. Nekem tanulmányi szabadságot kellett kivennem, holnapután vizsgázom.

— Általános munkaügy?

— Nem, áruraktározási ismeretek. Csoda nehéz. Szurkol értem, jó?

— Természetesen. Hát akkor további eredményes tanulást!

— Kösz — biccent hálásan, a fiúhoz fordul, behunyja a szemét, csókolóznak tovább, én pedig folytatom utamat.

Sorállás, jegyváltás, vetkőzés után végre a nagy medence előtt kötök ki. Figyelmemet felkelti három bronzbarna férfiú. Törökülésben ultiznak a gyepen és Kolozsi Jenő veszi éppen a lapot.

Rápaskolok a vállára.

— Szervusz, Jenci! Áruraktározási ismeretek?

— Nem — feleli, és bemondja a zöld negyven-száz redurchmarsot —, képesített könyvelői tanfolyam.

Ezer oldal. De hát mit csináljak, kell a beosztásomhoz. Beszállsz negyediknek?

— Boldogan, ha a sporttársaknak nincs ellene kifogásuk. Bemutatnál?

— Szabó József — nyújt kezet az egyik férfi. — Beruházói tanfolyam.

— Kelemen Károly — mondja a másik. — Árkalkulációs ismeretek. Egyébként tíz fillér az alap, királyos durchmars nincs, önrablás nincs, a felvevő csak betlire válthat át. Az osztó sír, nevet.

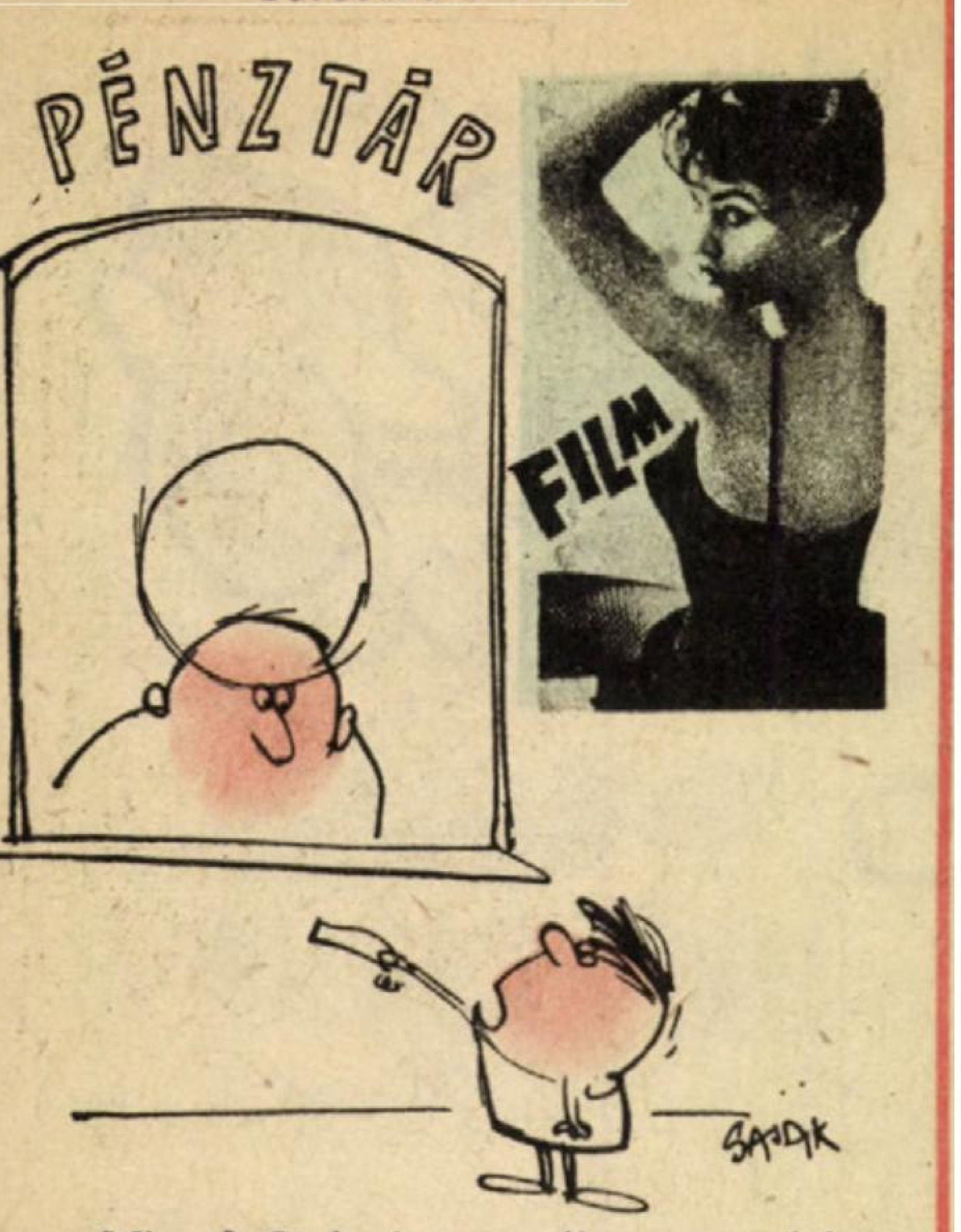
— Kürti András — mondom, és keverek. — Szatíra, és humor, alapfokok. Első piros oszt, szigorú renonsz. Rendben?

(K. A.)

Fizetésnapi versenyszám

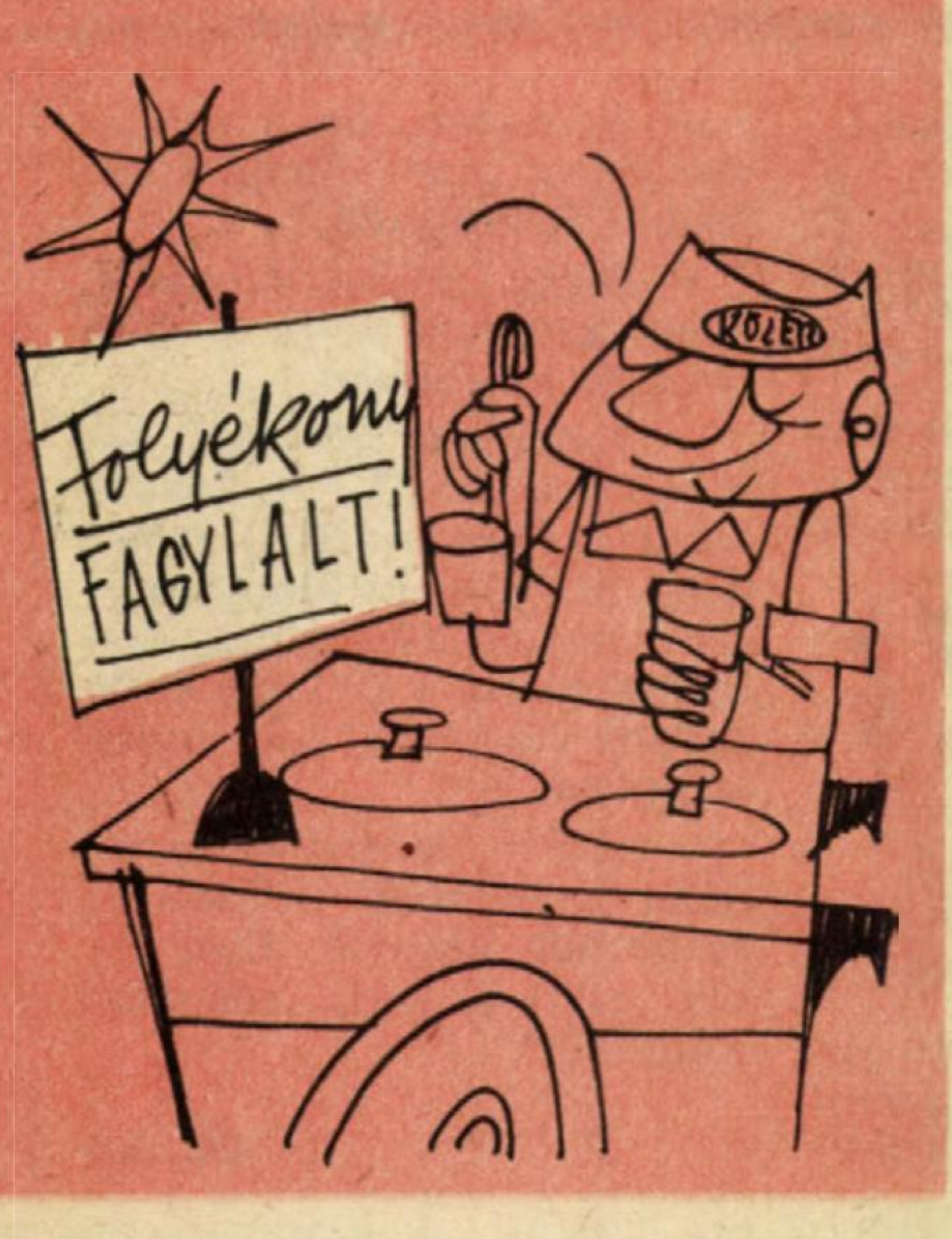

Sorsolás a divat

– Mi az? Csak sima mozijegy, nem lehet semmit nyerni?

Kánikulai különlegesség

A BRINGA

(LACIKA MONOLÓGJA)

Nagy muri volt aznap este, amikor hazahoztam a bizonyítványomat, és nekem is nagyon rossz estém volt, mert anyu és apu rajtam vesztek össze. Azaz nem is rajtam, hanem a biciklin, vagyis a bringán, amit ígértek.

Apu megnézte a bizonyítványomat, és azt mondta, hogy derék fiú vagyok, mert elértem a négy egész hetet, és megkapom a biciklit, amit az esetre ígért, ha négy egész öt tizednél jobb lesz a bizonyítványom.

Ennek én nagyon örültem, de rögtön szomorú lettem, mert anyu közbeszólt, hogy szó sem lehet a bringáról, mert a gyerek magatartása négyes, és amúgy is el van kényeztetve.

Erre én elkezdtem bőgni, és azt mondtam anyunak, hogy a szülőnek meg kell tartania a szavát, ha a gyerek meghozza azt a bizonyítványt, amit kívántak tőle. És még azt is mondtam, hogy apunak van igaza, ha megveszi a biciklit, mert én azt megérdemlem, azért tanultam egész évben olyan szorgalmasan, hogy azt megkapjam.

Még azt is akartam mondani, hogy ha a szülő egész évben ígérte a jó tanulásért a biciklit, akkor azt az év végén nem lehet visszavonni, de nem szólhattam egy szót sem, mert anyu egy óriási pofont adott, és azt mondta, hogy a gyerek nem lehet olyan tiszteletlen a szülővel, mint amilyen én vagyok vele. Már csak ezért sem kapom meg a bringát, mondta anyu, és nem csodálja, hogy négyesem van magatartásból, mert én biztosan ilyen szemtelen vagyok az iskolában is.

A pofonért még jobban bőgtem, és sírva mondtam anyunak, hogy

én az iskolában nem vagyok szemtelen, csak az úgy volt, hogy a Kovacsek elgáncsolt, és én visszaütöttem. Ezért lett neki is négyese magatartásból.

Azt mondta erre anyu, hogy ő majd leszoktat engem a verekedésről, amit azzal kezd, hogy nem veszi meg az idén a biciklit, hanem majd csak akkor, ha magatartásból ötösöm lesz, tehát jövőre.

Én ekkor még jobban sírtam, és apu átvezetett a másik szobába, ahol megtöröltem a szememet a sok könnytől, és a sötétben feküdtem a rekamién. Aztán hallottam, amikor apu csendesen azt mondta anyunak, hogy a gyerek meghozta a négy egész hetes bizonyítványt, itt nincs mese, meg kell venni neki a biciklit. Az nem volt benn az ígéretben, hogy hányasa legyen magatartásból, és a gyereket nem szabad becsapni, mert akkor nem hisz a felnőtteknek. Különben is meg van az ezer forint a biciklire, és meg kell venni.

Azt nem lehet megvenni, mondta anyu. Nincs meg az ezer forint, mert ő abból csináltatta magának az estélyi ruhát, amikor apuval a télen elmentek a vállalati bálba.

Erre azt kérdezte apu anyutól, hogy miért nem mindjárt ezzel kezdte, és miért nem kért az estélyi ruhára pénzt tőle akkor, amikor a vállalati bálba készültek?

Mire anyu azt felelte, hogy arra apu neki nem adott volna akkor ezer forintot, de most a fiának biztosan ad, mert amit egy atya ígér a gyerekének, azt meg kell tartani.

Ami igaz is, mert apu másnap meghozta a bringát.

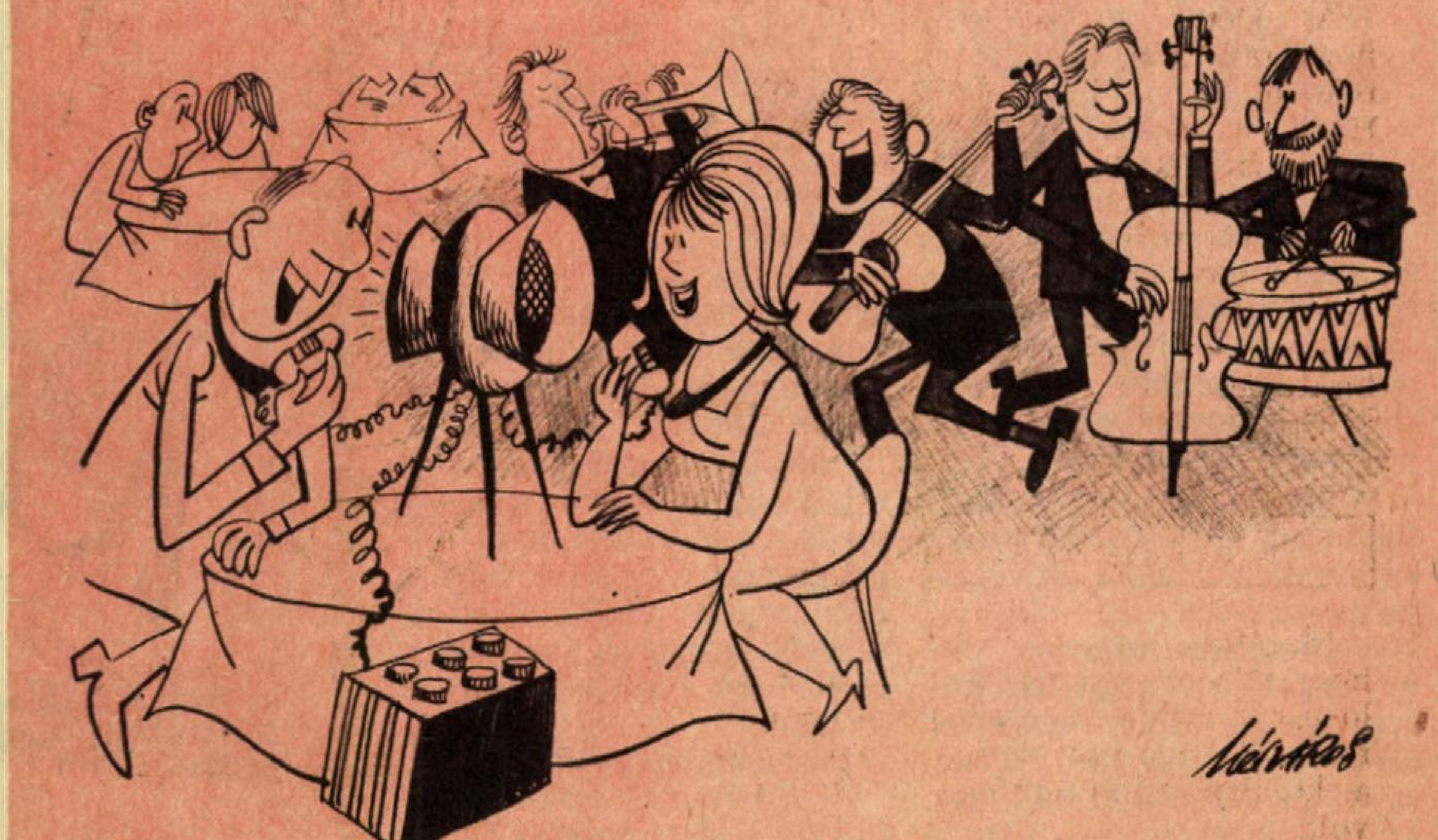
Földes György

Félreértés elkerülése végett

Újítás beszélgetők részére

Mészáros András rajza

SÖPÖRJÜNK A MÁS PORTÁJA ELŐTT IS!

A LUDAS MATYI TISZTASÁGI SZOLGÁLATA

Tisztasági Szolgálatunk Döntőbizottsága ezen a héten

EZÜST KUKA

díjjal tünteti ki a VII. kerületi Házkezelési Igazgatóságot a Kazinczy u. 7. és 18., a Damjanich u. 32. számú házak udvarán napfürdőző szeméthalmokért; az I. kerületi Tanács illetékes szerveit a Corvin tér és a Szalag utca sarkán megtűrt alkalmi Cséri-telepért;

BRONZ KUKA

díjjal jutalmazza a II. és a IX. kerületi házkezelőséget a Mártírok útja 57. és a Ferenc körút 3. számú házak udvarán elfekvő, értékes szemétkészletért;

A KÖZPISZKOSSÁGI ÉRDEMREND KÉTSEPRŰS FOKOZATÁT

adományozza a Petőfi Sándor utcai főpostának, saját tenyésztésű galambfarmjuk ablak- és párkánypiszkító tevékenységéért;

ÉRDEMES SZEMETELŐ

címmel ruházza fel a Minőségi Szobafestő és Bútormázoló Ktsz-t a VIII., Kisfaludy utca 24. szám alatti műhelyük ajtó- és ablakrácsai között féltve őrzött szemét-rezervátumért.

*

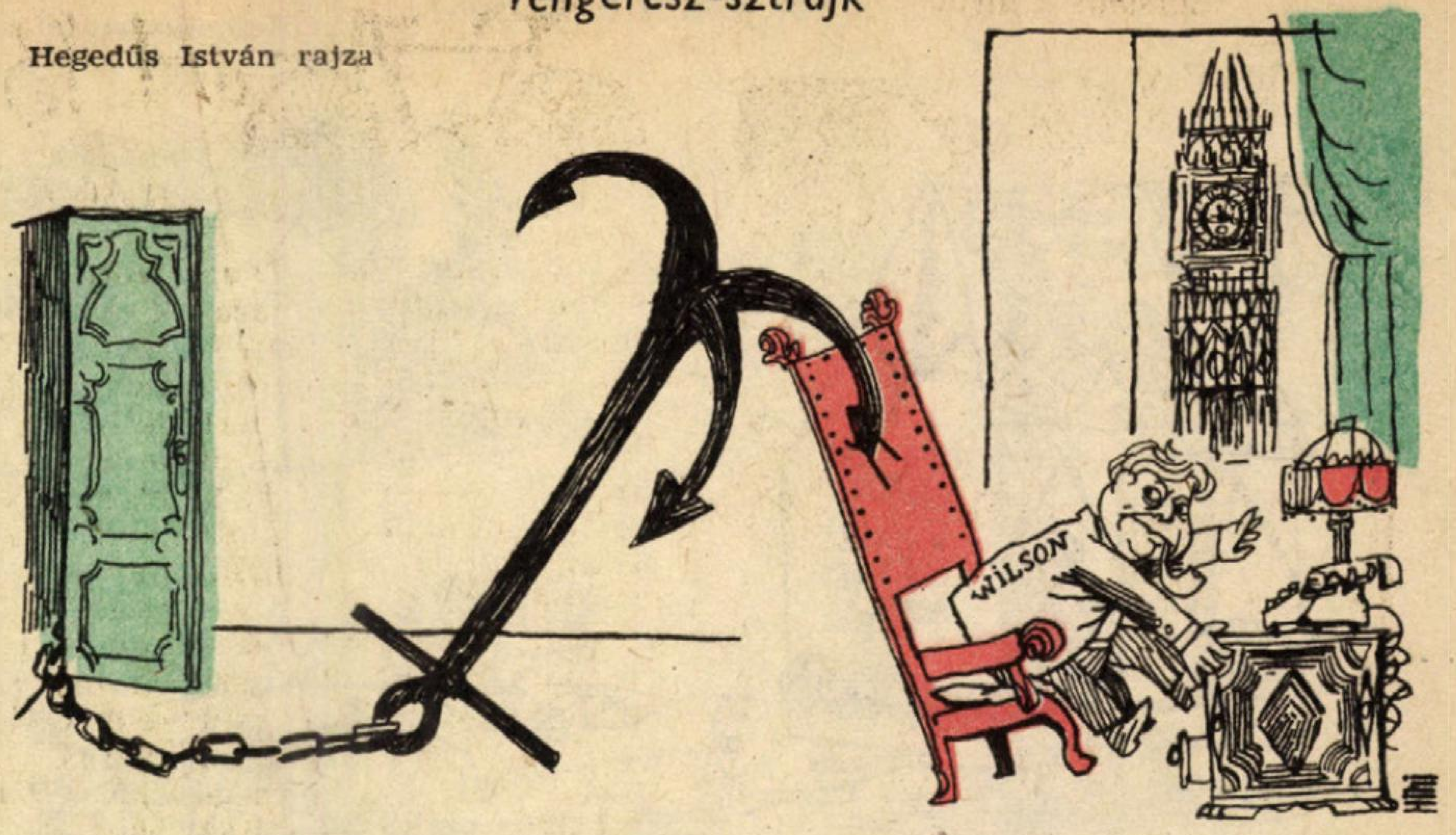
A Döntőbizottság megállapította, hogy az I., Kagyló u. 1/b, I., Toldy Ferenc u. 29., I., Bem rakpart 15., VII., Hársfa u. 26., VII., Klauzál u. 35., VII., Wesselényi u. 56., VII., Rákóczi út 62., VII., Almássy tér 17. számú házakban; a XX., Mártírok útja és Szigligeti utca sarkán levő üres telken; a Baross téri könyvesboltban; a pesterzsébeti helyi múzeumban; valamint a Nagy Lajos király úti hordójelző állomáson intézkedés történt a szemét eltakarítására, ezért a felsoroltaktól

a kitüntetést visszavonja.

Megállapította a bizottság azt is, hogy a Dohány utcai Continental Szálló piszkos ablakai egy lebontásra ítélt, romos, lakatlan szárnyon vannak, ezért a korábbi „kitüntetés" indokolatlan volt.

Tengerész-sztrájk

Hegedűs István rajza

Idegenforgalmi nevezetesség

Endrődi István rajza

Gólyamama: Repdess, fiam, egy kicsit, új vendégek érkeztek!

A GYÓGYFÜRDŐBEN

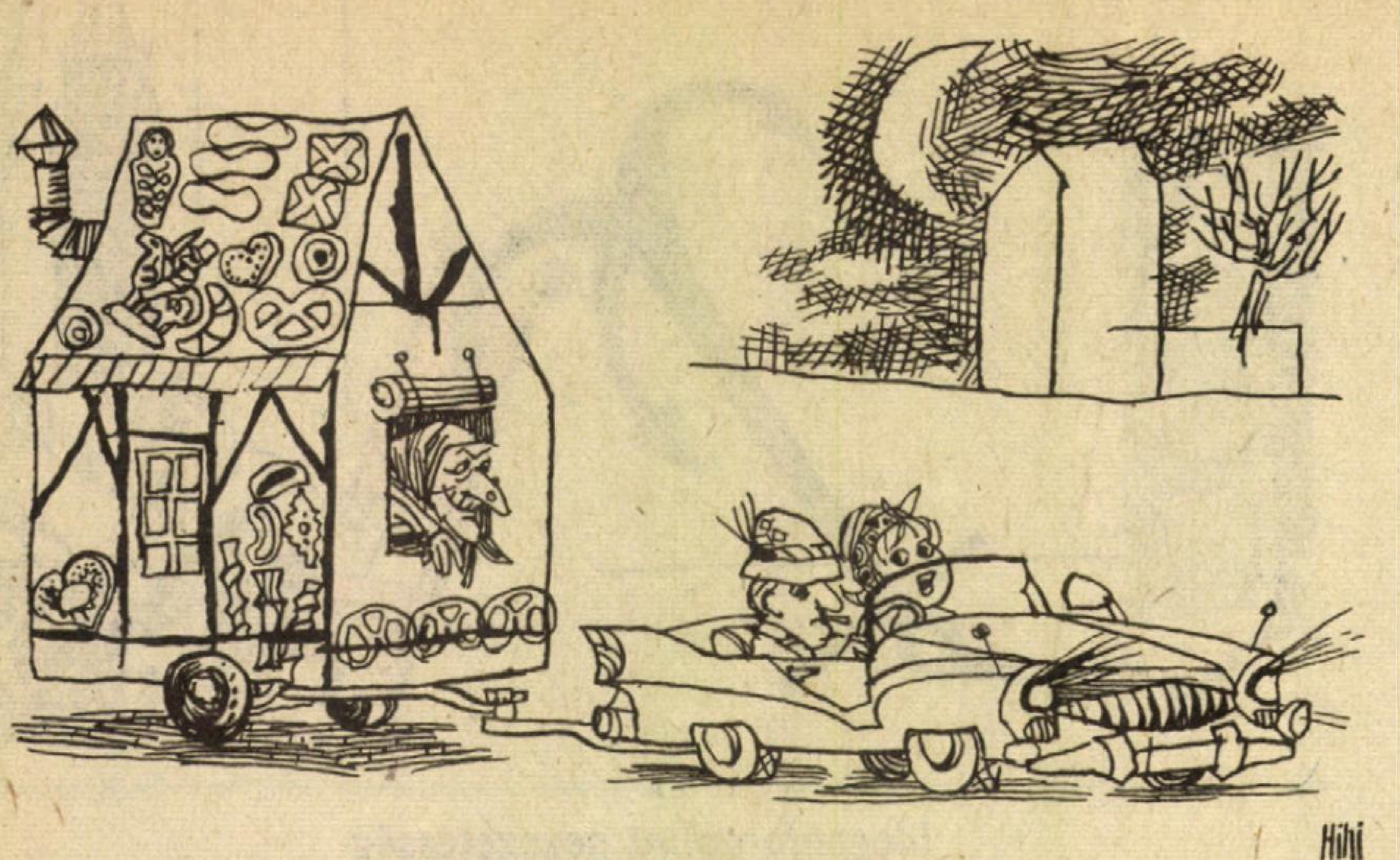

– Az a rémes a férfiakban, hogy amelyiknek nincs reumája, annak nincs lakása sem...

Rajz a most megjelent Nyári Kis Ludas-ból. Kapható minden újságárusnál.

Mai Jancsi és Juliska

Hegedűs István rajza

– Valahol majd ottfelejtjük az öregasszonyt . . .

VálaSzút

Gézát nem láttam már vagy három hónapja. Biztosan megnősült, gondoltam magamban, hiszen annyit dicsért egy Klári nevű leányt, és ha megházasodik valaki, akkor az első hónapokban elkerüli barátait. Másnap Gézába botlottam a Körúton.

– Gratulálhatok? Bekötötték a fejedet? – szellemeskedtem.

– Elháríthatatlan akadályok merültek fel.

– Ugyan mi lehetett az a komoly akadály? Remek lakásod van! Szerettétek egymást. Talán a szülei ellenezték, vagy rájöttetek valamire, vagy valakire?

– Erzsi néni ellenezte, a bejárónőm.

– Ilyet még nem hallottam! Rómeó és Júliánál a családok gyűlölködése szakította szét egymástól a szerelmeseket, hallottam anyagi ellentétekről, de hogy bejárónő hiúsítsa meg a házasságot, ez valami új dolog, meséld el.

Géza nem kérette magát.

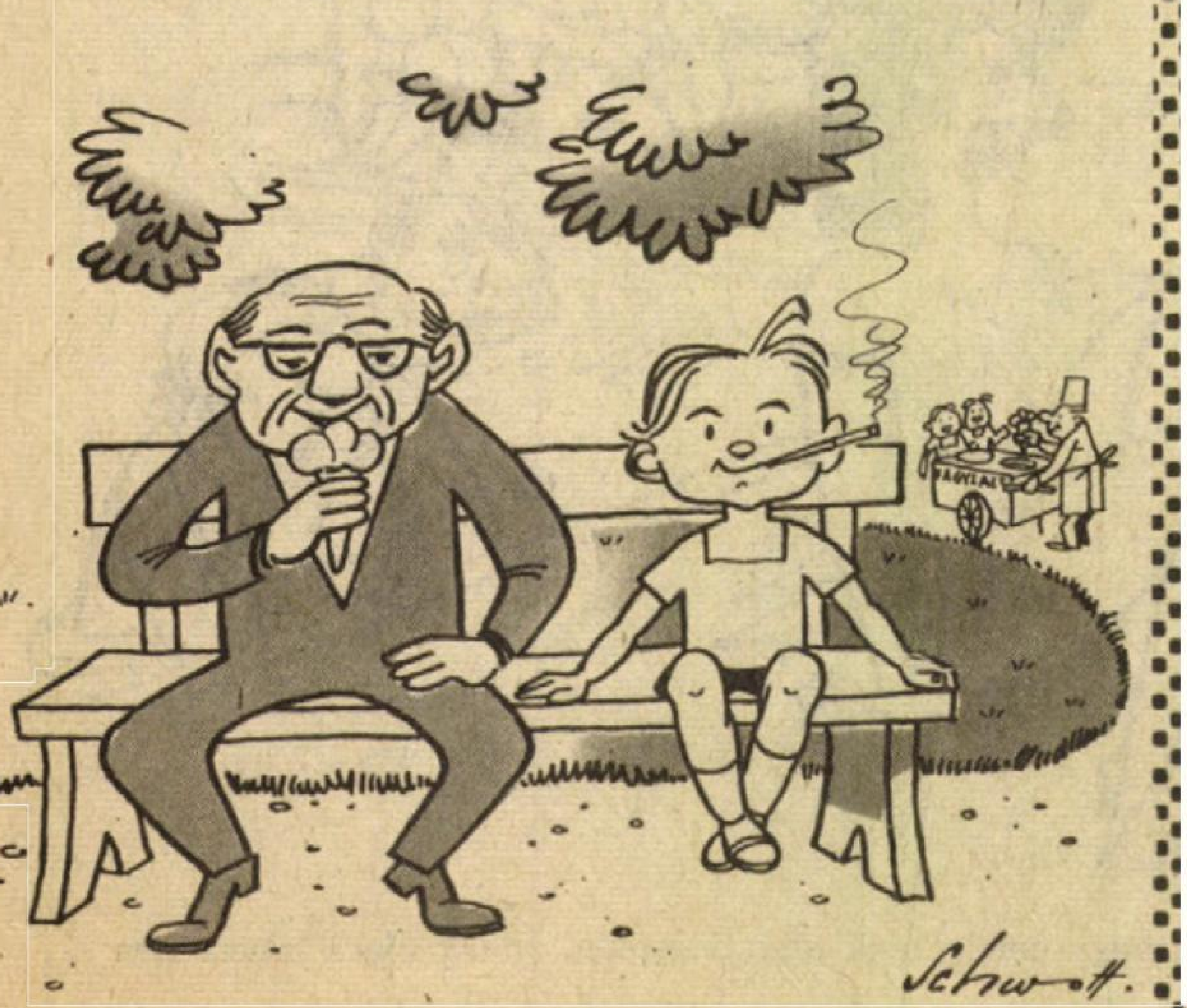
– Boldog voltam, felhőtlenül boldog. Vidáman jelentettem be jövendő frigyemet Erzsi néninek is, aki erre csak annyit mondott: „Akkor tessék más bejárónőt keresni, mert én elmegyek”.

Nevettem, természetesen fizetésemelést ígértem, hiszen két személy után több a munka, de Erzsi néni hajthatatlan volt. „Nekem az a Klári nem tetszik! Nem való a Kovács úrhoz. Hebehurgya, könnyelmű teremtés, nem hiszek én ebben a házasságban. De semmi közöm hozzá, én úgyis elmegyek innen. Ma szerda van, tessék nekem péntekig választ adni, mert minden ujjamra tíz helyet találok. Vagy ő, vagy én!” – mondta, és tovább takarított.

– A két nap alatt lázasan gondolkoztam, mit tegyek. Péntekig döntöttem. Lehet, hogy Erzsi néninek igaza volt, lehet, hogy nem, de én szakítottam Klárival. Úgy gondoltam, ilyen nőt bármikor kaphatok, de ilyen bejárónőt, mint Erzsi néni, aki tizenöt éve takarít rám, soha. Az apróhirdetésekben is naponta tucatjával kínálják a házasságot, de senki nem jelentkezik bejárónőnek. Döntésemet közöltem Erzsi nénivel pénteken, aki megelégedetten vette tudomásul. Egyébként lehet, hogy igaza volt; Klári nagyon csúnyán és ostobán viselkedett a szakításnál. Hülyének nevezett. Még jó, hogy nem vettem nőül.

Tardos Péter

Fordított világ

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

JELENTÉS EGY PLAKÁT KÖZÉRZETÉRŐL

A veszprémi körzeti és üzemorvosok a napokban kapták az alábbi levelet egy kb. 25×30 cm-es kis asztali plakát kíséretében.

„Városi Tanács Eü. oszt. 6305/4/1966.
Tárgy: Kísérleti plakátok megküldése.

Az Eü. Minisztérium Felvilágosítási Központja osztályunkhoz a Megyei Köjálon keresztül „Orvosi rendeletre gyógyszer” című kísérleti kasírozott, lakkozott, felállítható kisplakátokat küldött abból a célból, hogy az eü. felvilágosítás szemléltető eszközeinek továbbfejlesztése során különböző tartósítási módszereket próbáljon ki.

Mellékelten megküldöm az „Orvosi rendeletre gyógyszer” c. kísérleti kisplakát egy példányát. Elhelyezését kérem azokon a helyeken biztosítani, ahol a betegellátás folyik. A kísérlet célja annak felderítése, hogy a plakátok ilyenfajta tartósítási módja és alkalmazási lehetősége mennyire alkalmas az eü. felvilágosítás céljaira.

A plakátokat nyilvántartásba kell venni és gondoskodni kell arról, hogy havonként meggyőződjenek annak tartósságáról, esztétikus elhelyezéséről, alkalmazhatóságáról. A kísérlet beindítási ideje 1966. június első fele, utolsó havi jelentés határideje október 5. Felhívom, hogy fentiek szerint a szükséges intézkedést megtenni szíveskedjék.”

E kis plakát 7000 példányban készült. Ha mindegyikről jelentést kérnek a fentebbiek alapján, úgy országosan (4 hónap) 28 ezer jelentést kellene készíteni. Azt hiszem, ehhez kommentár nem is szükséges.

Én még nem kaptam ilyen plakátot, de a válaszomat máris közölhetem:

1966. július 4.

A plakát az asztal sarkán jól mutat, de a betegek alig veszik észre, mert rám figyelnek. A legyek észreveszik. A plakát állapota kitűnő.

1966. augusztus 4.

A betegek orra elé tettem a plakátot. Folyton azt figyelik, nem engem. Ez zavar munkámban, és több beteg – mert nem figyelt rám – megitta a hajszeszt, és a tablettákkal dörzsölgette a fejét. A légypiszkot le lehet mosni a plakátról.

1966. szeptember 4.

A plakát felkerült a szekrény tetejére. Most már sem engem, sem a betegeket nem zavarja. Az elmúlt három hónap alatt három beteg észrevette. Ezek elgyönyörködtek benne, és dicsérték. Újságcikkeket akartak írni róla, de lebeszéltem őket.

1966. október 4.

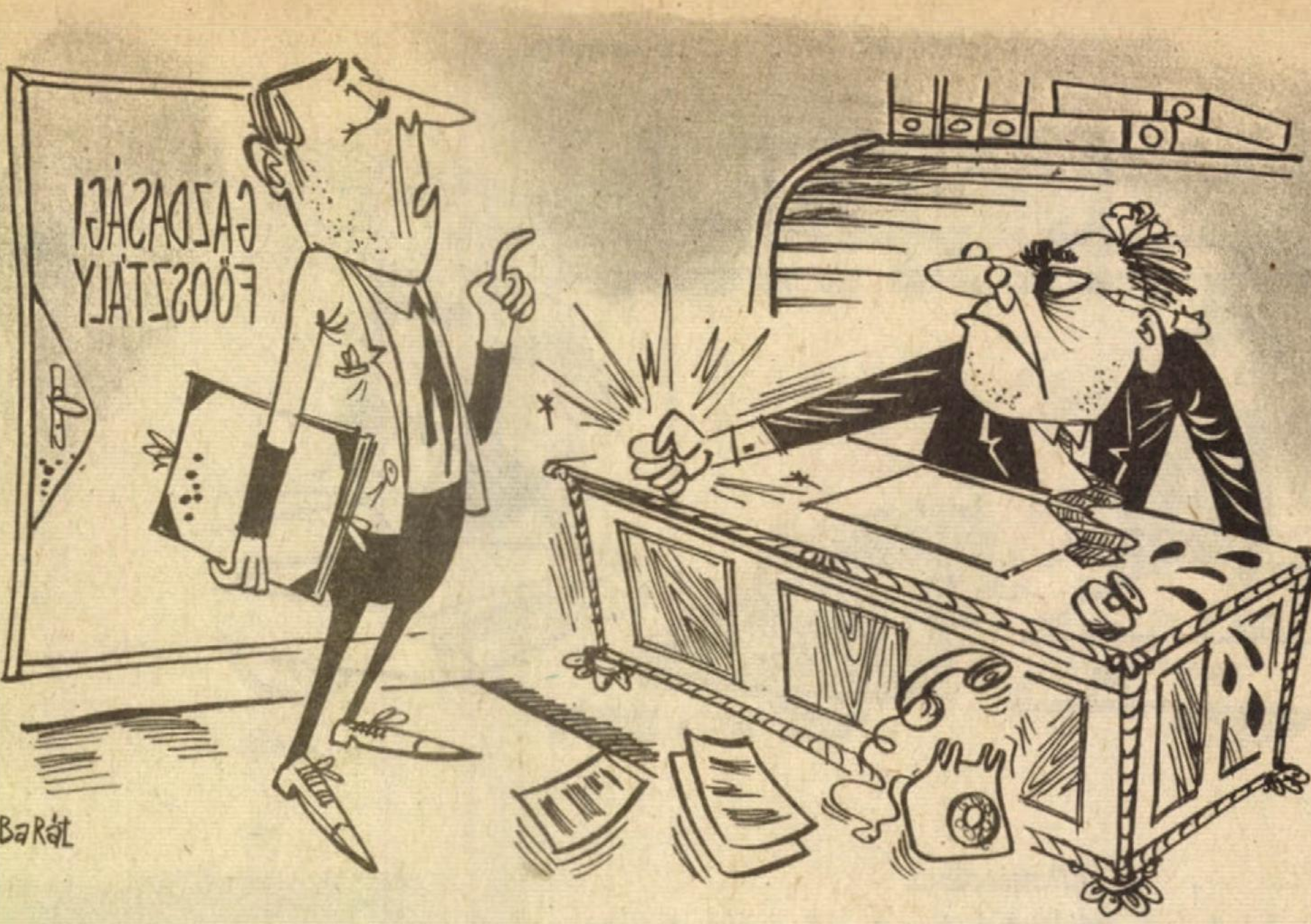
A plakát még megvan, a legyek nem ették meg. Jól van, állapota kielégítő. Egészségügyi felvilágosításra nem alkalmas.

Dr. Cservenka István
Veszprém

A legnagyobb sértés

Barát József rajza

– Tudja is maga, mi az az új gazdasági mechanizmus!

Lángészlabdacsok

Az ember tökéletesítését célzó orvosságok eddig csak egészséget, szépséget, nyugalmat, karcsúságot és hosszú életet ígértek a rászorulóknak. Most azonban egy új gyógyszerről van szó, amely alkotói szerint okosabbá teszi fogyasztóit. Ez nem tréfa, bárki ellenőrizheti az amerikai „Science Horizons" című orvosi szaklapban, amely beszámolót közölt az új gyógyszerről, az MP-ről (magnesium pemoline).

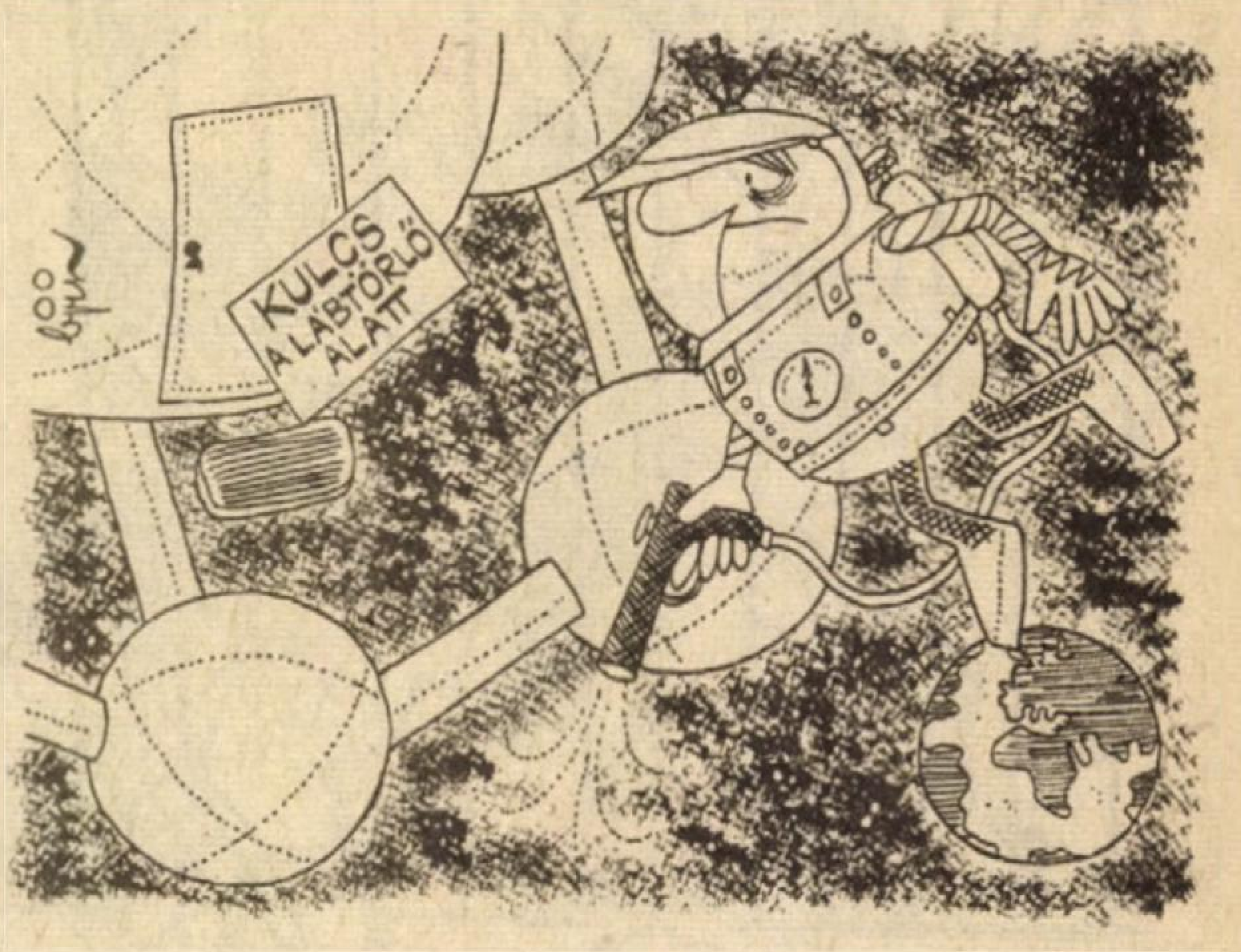
Az MP-t egyelőre csak patkányokon próbálták ki egy chicagói laboratóriumban, és a kísérletek azt bizonyították, hogy a patkányok észbeli képességei rohamosan növekedtek, és nem egy patkánygéniusz ejtette bámulatba a kutatókat. A pontos mérések tanúsága szerint az MP-vel kezelt patkányok ötszörte okosabbak lettek, ellenben azok, amelyek nem kaptak a csodaszerből, kis csacsik maradtak. Továbbá: semmiféle káros mellékhatást nem észleltek a megokosodott patkányokon. Most arról van szó, hogy embereken is kipróbálják a szert, s ha beválik, akkor széles körben alkalmazzák, mind magánbetegek számára, mind pedig társadalombiztosítási receptre.

Mielőtt azonban bevezetnék az új orvosságot, arra kérem a világ tudósait, hogy hallgassák meg ellenvetéseimet. Lehet, hogy a patkányok minden káros mellékhatás nélkül fogyaszthatják a lángész-labdacsot, az emberi nagyságrendben azonban másként áll a helyzet. Nem egy embernek súlyos kellemetlenségei támadtak, ha túlságosan okos volt. Az ész bajjal jár, írta Gribojedov, s tapasztalati tényekre támaszkodott. Ezenkívül: kinek jó, ha a gombamódra termő zsenik még gyorsabb repülőgépeket és még hatásosabb bombákat találnak fel? Kinek van szüksége arra, hogy a találmánymilliárdok mellé feltalálják még a fülben hordható, ehető, zenélő, hűtésre és fűtésre is használható exkavátort?

Persze, lehetséges, hogy eltúlzom a dolgot, amikor megkondítom a vészharangot, mert a sok évezredes tapasztalatokból arra lehet következtetni, hogy erre az orvosságra tulajdonképpen nincs is szükség, nem mutatkozik iránta igény. Mert a reumaszérumot milliók várják, de kinek van szüksége arra, hogy okosabb legyen? Ki hiszi el, hogy nem lángész? Ki az, akit meg lehet sérteni azzal, hogy okosító, szellemesítő, ötletesítő szert ajánlanak neki? Az az ember viszont, aki belátja, hogy szüksége van a szerre, már annyira okos, hogy nincs rá szüksége. A lángész-labdacs tehát sértő orvosság, mert feltételezi az emberről, hogy észbeli tökéletessége továbbfokozható. A patkányokkal más a helyzet. Ők köztudomás szerint okos és szerény állatok, időben tudnak távozni a hajóról, nem karrieristák, nem akarnak hajóskapitányok lenni, akiknek erkölcsi kötelességük alámerülni a süllyedő hajóval. Ők tehát bizonyára hálásan fogadják a szert, a homo sapiens azonban csak kikérheti magának a sértő gyanúsítást.

Feleki László

Űrséta után

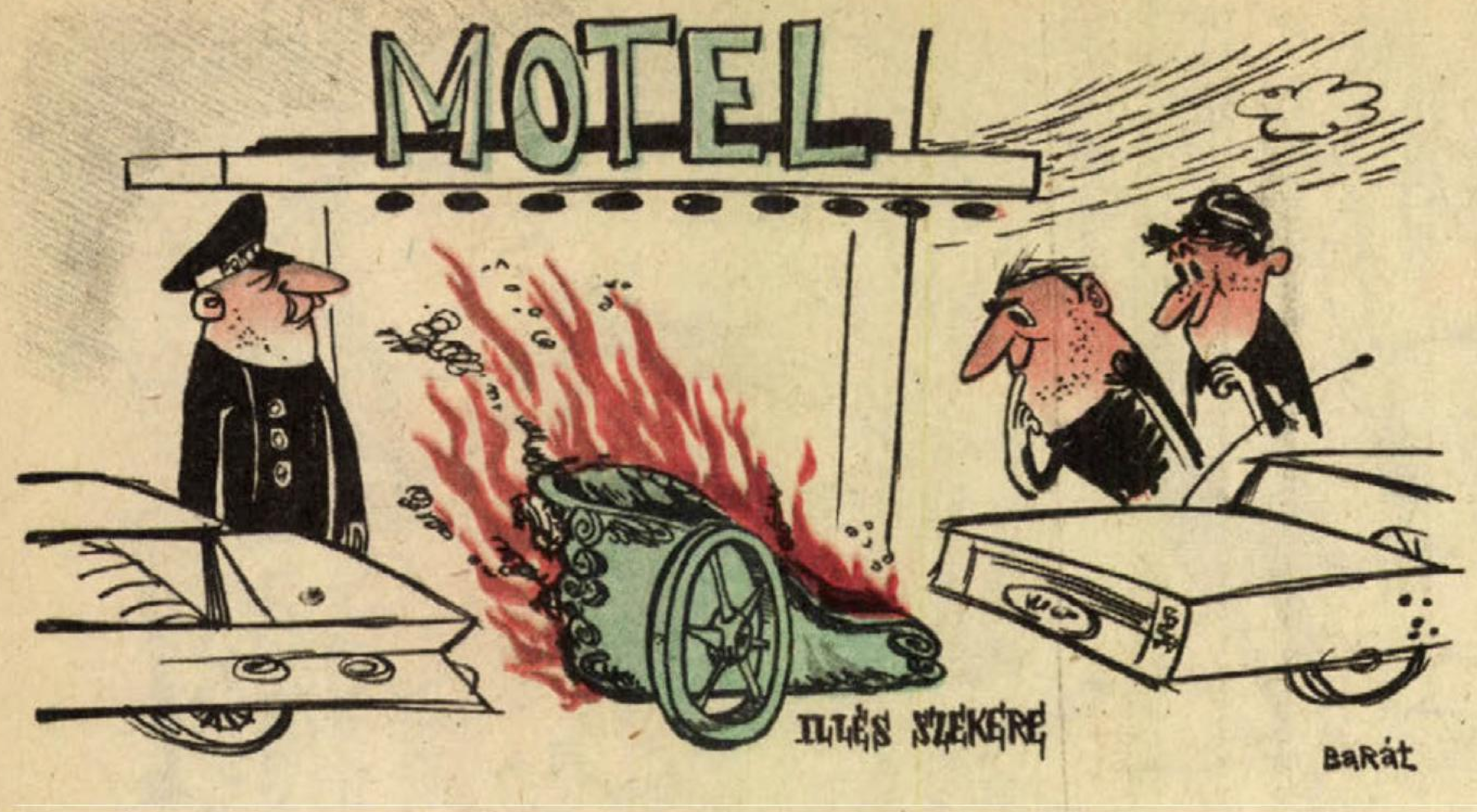
Megoldott lakásprobléma

A Ludas Matyi szerkesztőségének vagy szerkesztőinek címzett kéziratokra és rajzokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A postai válasz nélkül hagyott írások és rajzok megőrzésére nem vállalkozhatunk.

A szerkesztőség

Megnövekedett az idegenforgalmunk

Esküvői zene

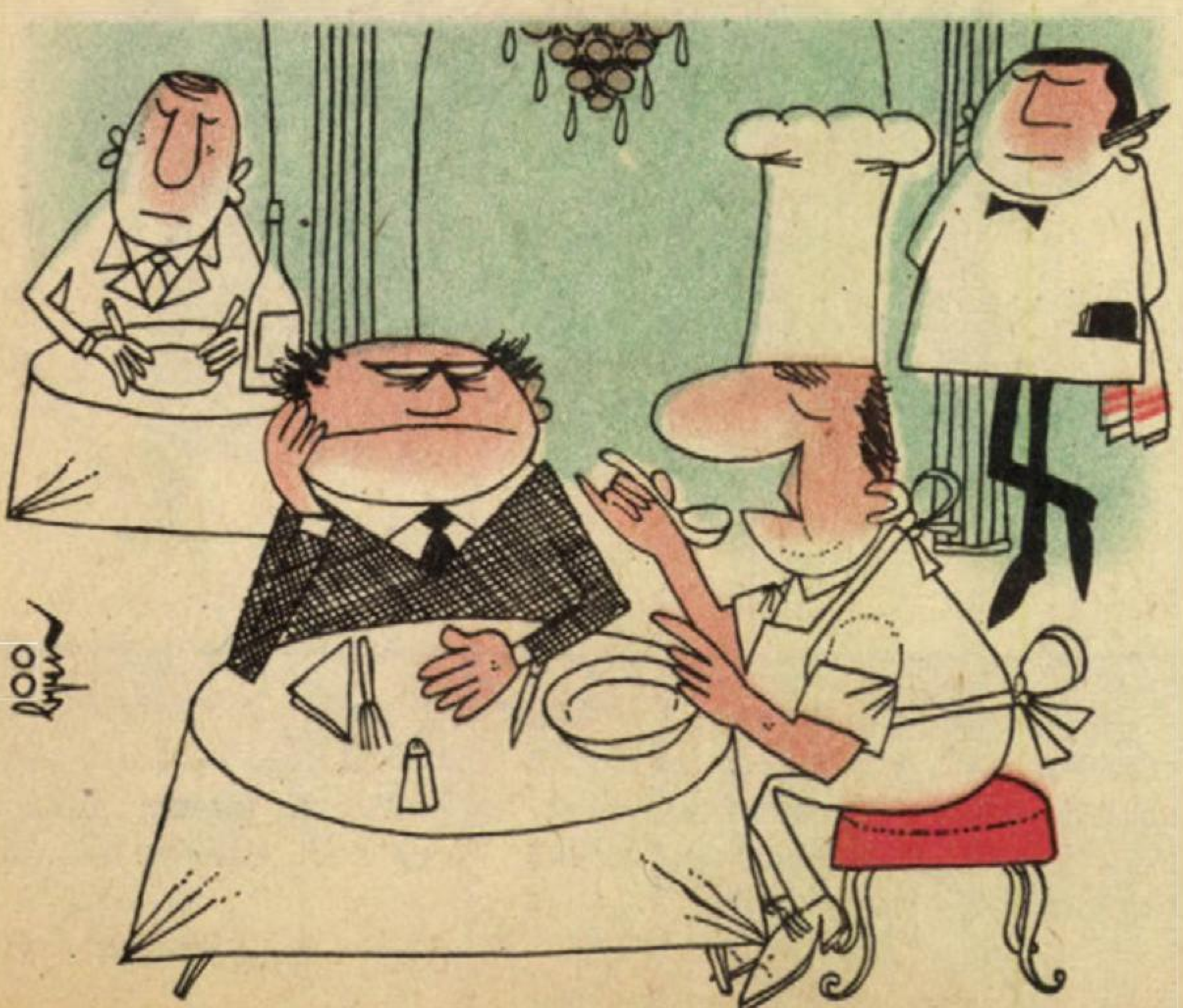

Állatkertben

– Összehúztuk magunkat, mert festetünk . . .

Bizonyíték

– Na, látja, hogy meg lehet enni! . . .

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

LÁMPA

Midőn leszáll az alkony, a városban kigyúlnak a lámpák, így az autótaxik „Szabad" jelzést mutató lámpái is, de ezek a késői órákban nagyon sok bosszúságot okoznak.

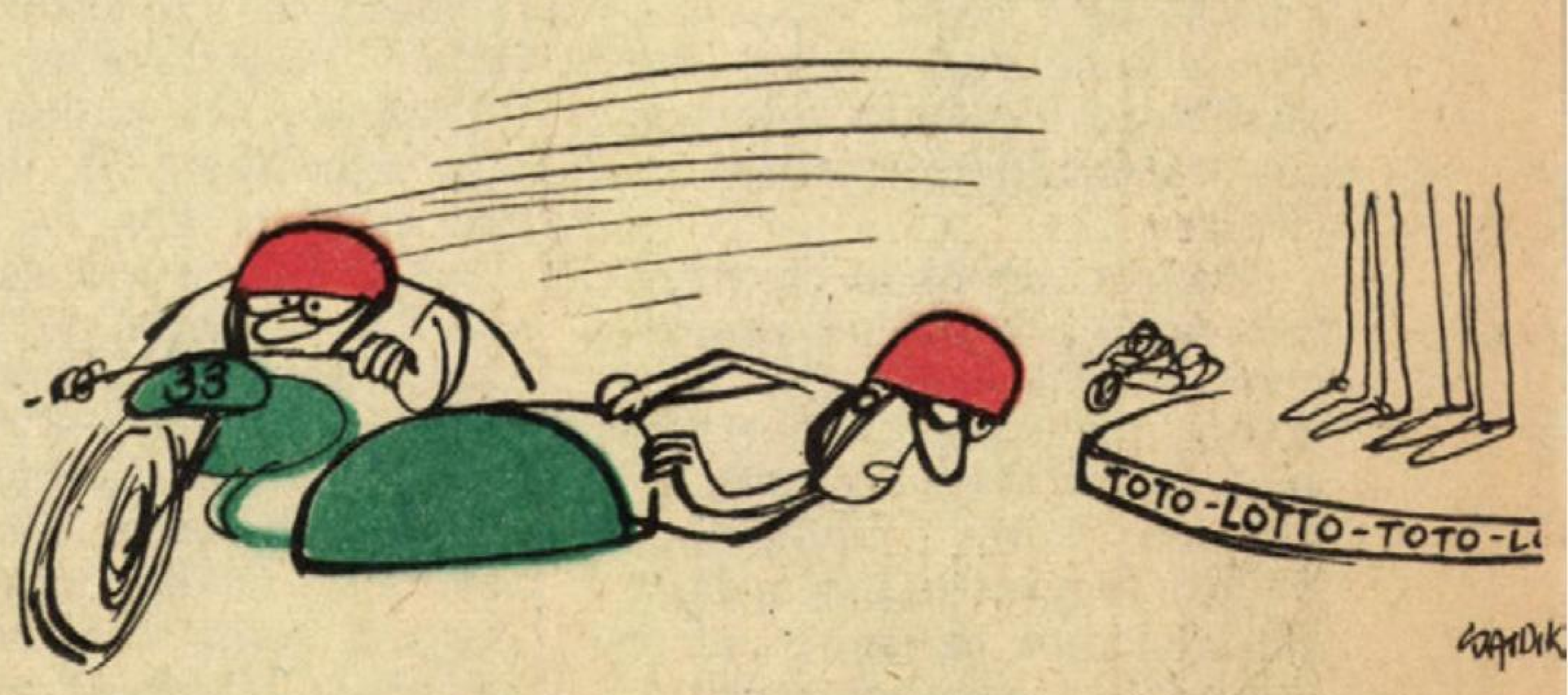
Röviden: tudvalevő, hogy a taxik este tíz órától csökkentett számban működnek. A garázsba, telephelyre induló kocsikon továbbra is ég a „Szabad" jelzést mutató lámpácska. Ennek nyomán számtalan utazni vágyó polgárnak emelkedik a vérnyomása, hiszen boldogan integet a „Szabad" jelzésű kocsinak, de az természetesen továbbrobog, mivel a műszakja befejeződött. Csupán a lámpája ég. Megtévesztésül. Éjfél után gyakran 10—12 szabad jelzésű kocsi is elrobog az orrunk előtt, és mi ott állunk tűnt reményekkel.

Ha a kocsi munkája végeztével a garázsba hajt, ne égjen a „Szabad" jelzés! Miért nem tudja megoldani ezt a bonyolult technikai problémát a Taxivállalat?

(galambos)

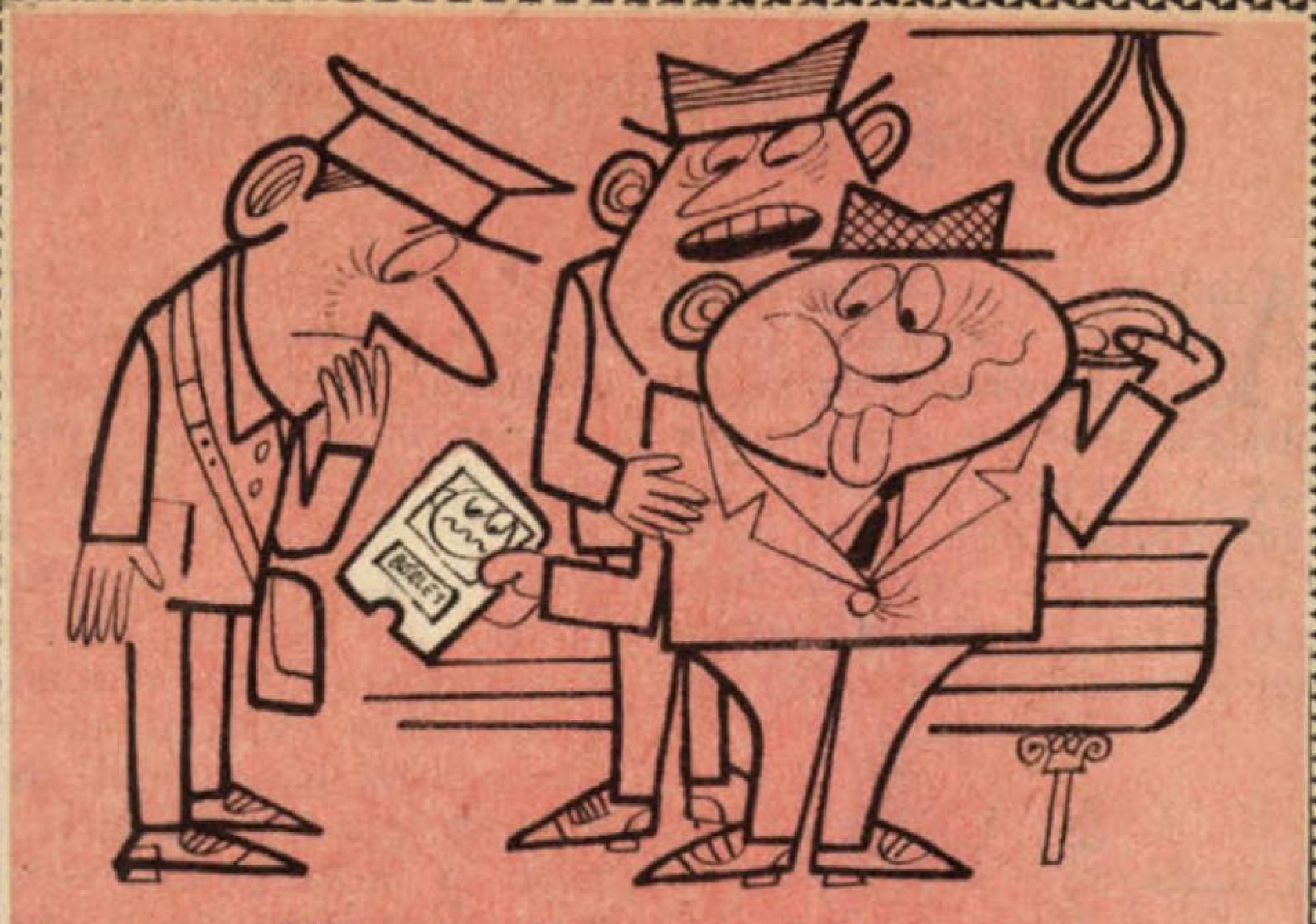
Reklám a járdaszegélyen

– Nagy ég, nem dobtam be a lottómat!

Fülöp György rajzai

– Miért vágsz ilyen szörnyű grimaszt?
– Mert csak így ismernek fel az új bérleten.

– Nagyon helyes, hogy eltörölték az átszállót, így majd több időnk jut az utasok nevelésére.

A szokás hatalma

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„A határozat nem elég" című cikkükre válaszolva közöljük, hogy egészségügyi osztályunk egy-egy zárt szennyvízgyűjtő megépítésére kötelezte — július 30-ig — a Házkezelési Igazgatóságot, és a Kék Duna Fodrász Ktsz-t. A HKI a határozatot tudomásul vette és annak eleget tesz. Amennyiben a fodrász ktsz nem építi meg határidőre a szennyvízgyűjtőt, az üzlet bezárására fogunk javaslatot tenni.

Lukács Mátyás
vb. elnök h.
XX., ker. Tanács

Fölösleges fáradság

– Szakikám, maga olyan alaposan vizsgálja, mintha nekünk kellene eladni ...

A KAPUPÉNZ

1

Minap este, mikor éppen
Hazafelé mentem,
Egyik utca sarkán egy kis
Korcs kutyára leltem.
Ágaskodott farkcsóválva
És rám nézett hosszan.
– Mi a fene lelt, kisöreg? –
Szóltam hozzá nyomban.
Aztán mivel egyedül volt
S a kapuk már zárva,
Úgy gondoltam, elvesztette
Szegényt a gazdája ...

2

Vau-vau, merre laktok?
Kérdeztem meg tőle,
Mire nekiiramodott,
Lobogott a szőre.
Egy nagy kapu előtt megállt
És kaparni kezdett.
Ilyenkor egy állatbarát
Mi mást tehet? Csenget.
Csengettem hát s bentről legott
Léptek közeledtek.
Nyílt a kapu s a kis kutyus
Egyből belül termett.

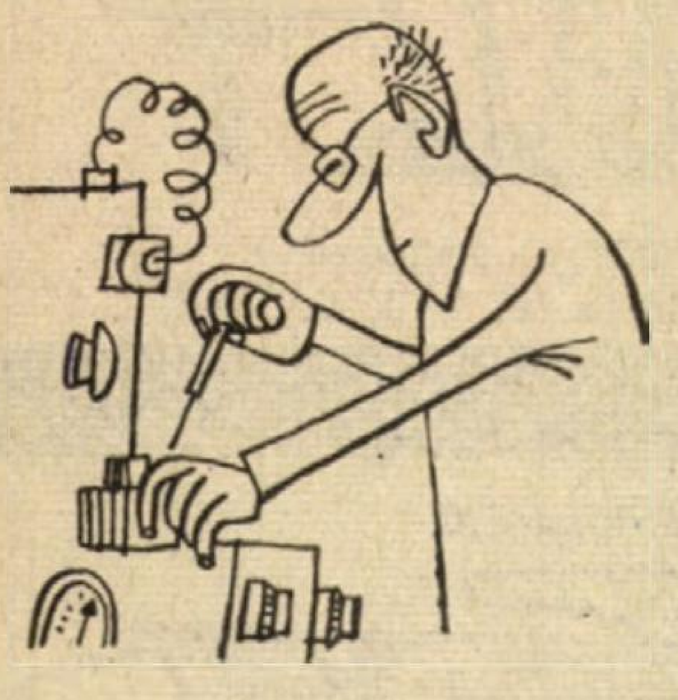
3

A házmester haragosan
Tartotta a markát
Mire mondtam: – Kapupénzért
Vágja le a gazdát!
De ő így szólt: – E kis dögnek
Elment a gazdája.
Ezt itt hagyta örökségbe,
Az ég dűljön rája.
Egész nap az utcán mászkál
A piszkos kis beste,
S a kapupénzt mindig mással
Fizetteti este!

Ságodi József

Az alfabétabumm gázok története

Amikor doktor Almai megkapta a kapcsolót, azonnal beszerelte az általa feltalált új gépbe. Nem nézte meg a burkolatpapirost. Így nem értesült róla, hogy ezzel a szerkezettel – egy jól fizetett újítás megvalósításaképpen – csak *bekapcsolni* lehet, a kikapcsoláshoz egy másik műszer szükséges. Amikor készen lett, azonnal megindította masináját: tíz perces próbaüzemelést határozott el. A harmadik percben azonban szóltak neki, hogy kezdődik a termelési értekezlet: doktor Almai megnyomta a kapcsolót, és hátra sem nézve elrohant, nehogy egy szót is elveszítsen a nemzetközi helyzet értékeléséből. A gép – mely a világűrből érkező Alfabétabumm gázokat sűrítette a normális nyomáson történő kivizsgálás céljaira – tovább működött. Tizenegy perc múlva az egyik manométer nem bírta a ránehezedő túlnyomást, és halk csörrenéssel összetört. Azontúl csak valami sziszegő hang hallatszott a laboratóriumból.

*

Először a szomszédos Kelefaktor Művek irodájában jelentkezett az ismeretlen gáz hatása. Csörgött a telefon, Ilonka, minden titkárnők gyöngye, vette fel a kagylót. – Itt Bozsó elvtárs titkársága. Ki beszél... Cékla kartárs? Ó, Cékla kartárs, nagyon sajnálom... – Valami furcsa, de nagyon kellemes illatot érzett. Hiába szimatolt, nem tudott rájönni, mi az. Aztán saját legnagyobb megdöbbenésére így folytatta tovább a beszélgetést. – Nagyon sajnálom, de a maga számára sosem lesz itt Bozsó elvtárs. Hogy mit? Hát persze hogy itt van. Itt volt tegnap is, bizony, csak azt mondta: Ilonka, ha az az idióta Cékla keresne, mondja meg, hogy meghaltam.

Ebben a pillanatban kitárult Bozsó elvtárs ajtaja: – Megőrült? El van bocsátva! Holnap reggel már be se jöjjön! – Hápogva szívta be a levegőt. Aztán így folytatta. – Na, nem ezért az esetért: de ide akarom hozni a Gugyerák Mancikát, aki tíz éve a szeretőm.

*

Az „Érdekességek" szerkesztője némi borúval nézegette a „Tökéletes tejbeporzást!" című vezércikket. Aztán egy határozott mozdulattal azt írta föléje: „Ekkora hülyeséget régen olvastam, ha nem hiányozna az első oldalról, régen a papírkosárban lenne." Még azt is megjelölte, hogy nagyon vastag betűkkel szedjék ezt: aztán hazament a kislányával játszani.

Aznap a rikkancsok ki sem vitték a lapot. Helyette megrendezték az évek óta esedékes ultibajnokságukat.

Érdekességként említjük, hogy csak egyetlen embernek hiányzott az újság. Az illetőről aztán kiderült, hogy gyógyíthatatlan.

*

Az Összeurópai Tudósértekezleten prof. Pofaszőr I. J. C. beszélt éppen.

– Ehhez a kérdéshez pedig azt tudom mondani, hogy... eh, hát a takarítónőm jobban ért hozzá, mint én. Ami pedig azt illeti, a Nobel-díjamat is azért kaptam, mert senki sem érti, mit csinálok, csak nem merik elárulni. Gondolom, a kollégák közül vannak egynéhányan ugyanígy.

A hallgatóság – saját legnagyobb megdöbbenésére – felállva tapsolt.

*

Hamar rájöttek, mi okozta a bajt: de a szigorú elemzés eredménye szerint hetvenkét óráig nem tehettek semmit. Annyi idő kell, hogy a gáz visszamenjen a kozmoszba, ahonnan jött.

Próbáltak védekezni. Egy nagy hatalmú vezető gázálarcban mondott rádióbeszédet – a bemondó így kommentálta a végén, álarc nélkül.

– Most X. marhaságait hallották. Mondanom sem kell, hogy ne vegyék komolyan.

Élelmes üzletemberek világszerte hozzákezdtek a rózsaszínű „Hazudj tovább" pofavédők gyártásához.

Nyolcvanéves aggastyánok elváltak feleségüktől. Három király elment tömjént árulni. Mozdonyvezetők halászatból akartak megélni, halászok undorodva fordították hátat a tengernek. Születésük előtt álló csecsemők ijedten iszkoltak vissza.

Erdőlakó szentéletű remeték örömlányokat kergettek. Falusiak a városba indultak. Városiak falura.

Minden a feje tetejére állt. A civilizáció megbénult. Régi haragosok dicsérték egymást. Régi barátok minden rosszat elmondtak egymásról. Mindenki mást mondott és csinált, mint amit elhatározott. Hadseregek futballcsapatokat állítottak ki egymás ellen. Taxisofőrök oroszlánvadászatra indultak. Álarcos bérgyilkosok kolostorba menekültek saját árnyékuk elől.

Teljes lett a zűrzavar.

*

A negyedik nap hajnalán mintegy kábulatból ébredtek az emberek. Régi ellenségek rázták egymás kezét hosszan, barátságosan. Régi barátok árulták el egymást pillanatnyi érdekeiknek megfelelően. Autók indultak politikusok lakására, hogy elvigyék őket ország- és világmentő beszédeket mondani. Kiérdemesült családapák gyűltek össze a beszédeket meghallgatni, komolyan bólogattak közben. Szakelőadások hangzottak el az ízeltlábúak lelki életéről, és senki sem kiabált közbe. Emberek dicsérték gátlástalanul önmagukat és másokat, akikről tudván tudták, hogy nem érdemlik meg. Vezércikkeket írtak, újságot adtak el kiabálva, ócska kacatokat dicsértek az egekig...

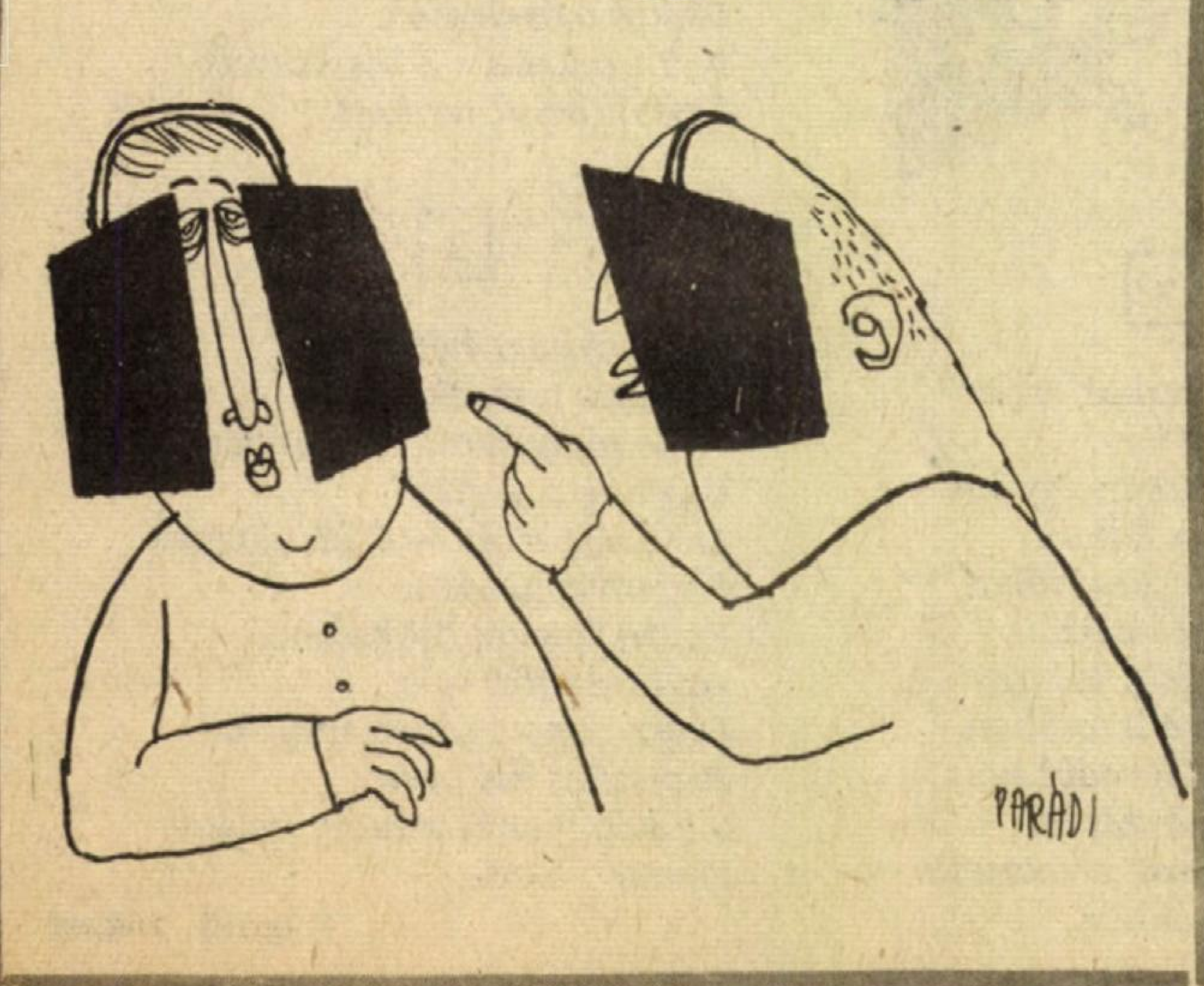
Felszabadultan, és boldogan hazudott mindenki. A világ meg volt mentve.

*

Doktor Almai gépéről leszerelték a bekapcsolót, és egy kikapcsolót szereltek fel a helyébe. A gép azóta is ott áll, már a rozsda lepi. Néha érdeklődnek is iránta – az általános szokásoknak megfelelően.

Várkonyi Mihály

Nehéz a meggyőzés

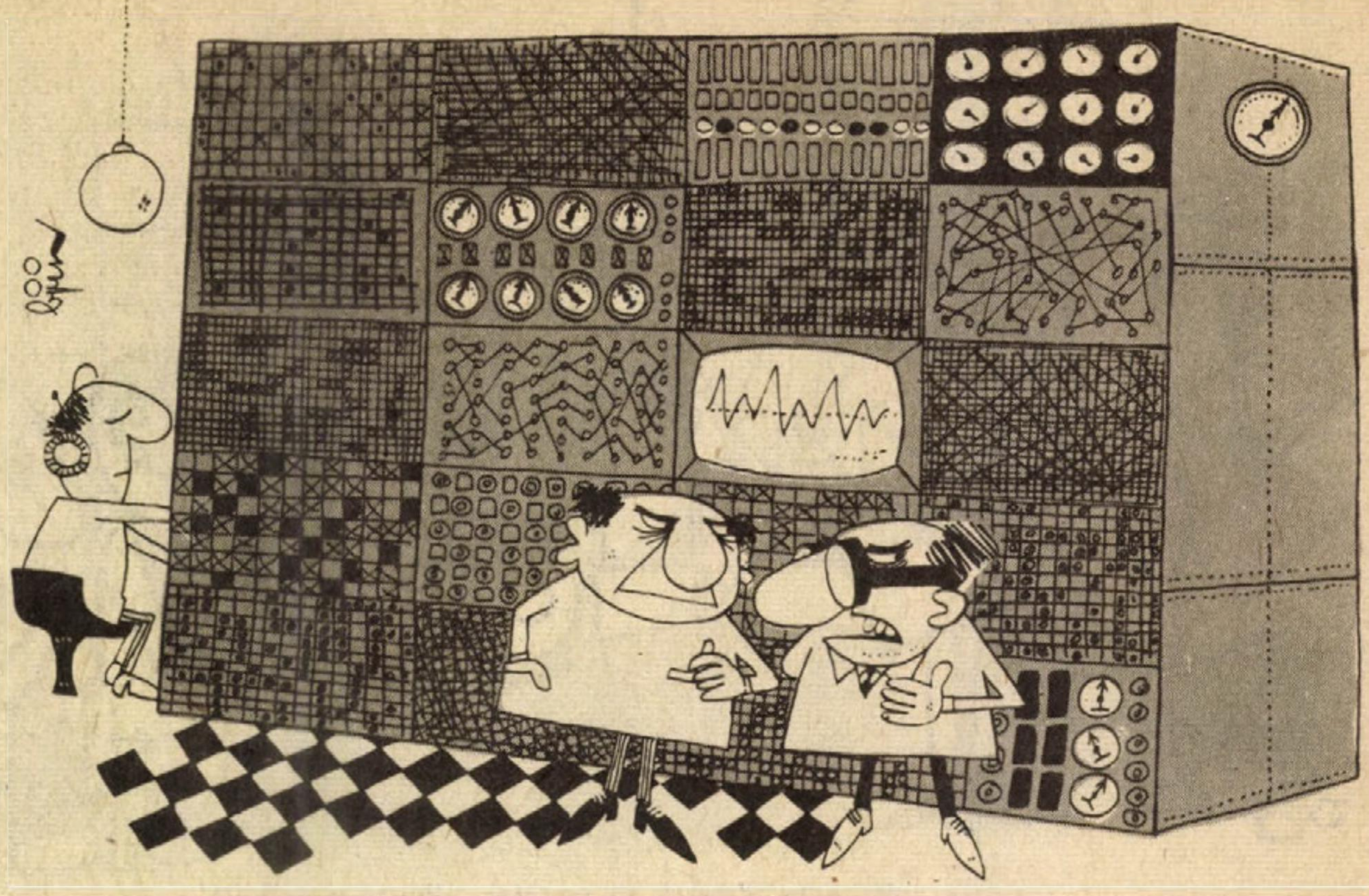
Néha magamban elmerengek,
S eszembe jut a múlt, a múlt!
Látom a várat, a kis cukrászdát,
Szép lány adott ott randevút.
Versfaragásból éltem akkor,
Sanyarú volt a kereset,
S nagy ijedten néztem a nőre,
Ki nekilátott – s nyakra-főre
Nyolc dióspatkót megevett.

Ez apró emlék ötvenéves,
De eljut néha még ide:
A kedves nagy étvágyú lányka
Most gömbölyű kis nénike.
Panaszkodott: Étvágya semmi –
S én elmerengve néztem őt:
Mért nem volt meg e sajátsága
A várbeli kis cukrászdába'
Már, ötven évvel ezelőtt.

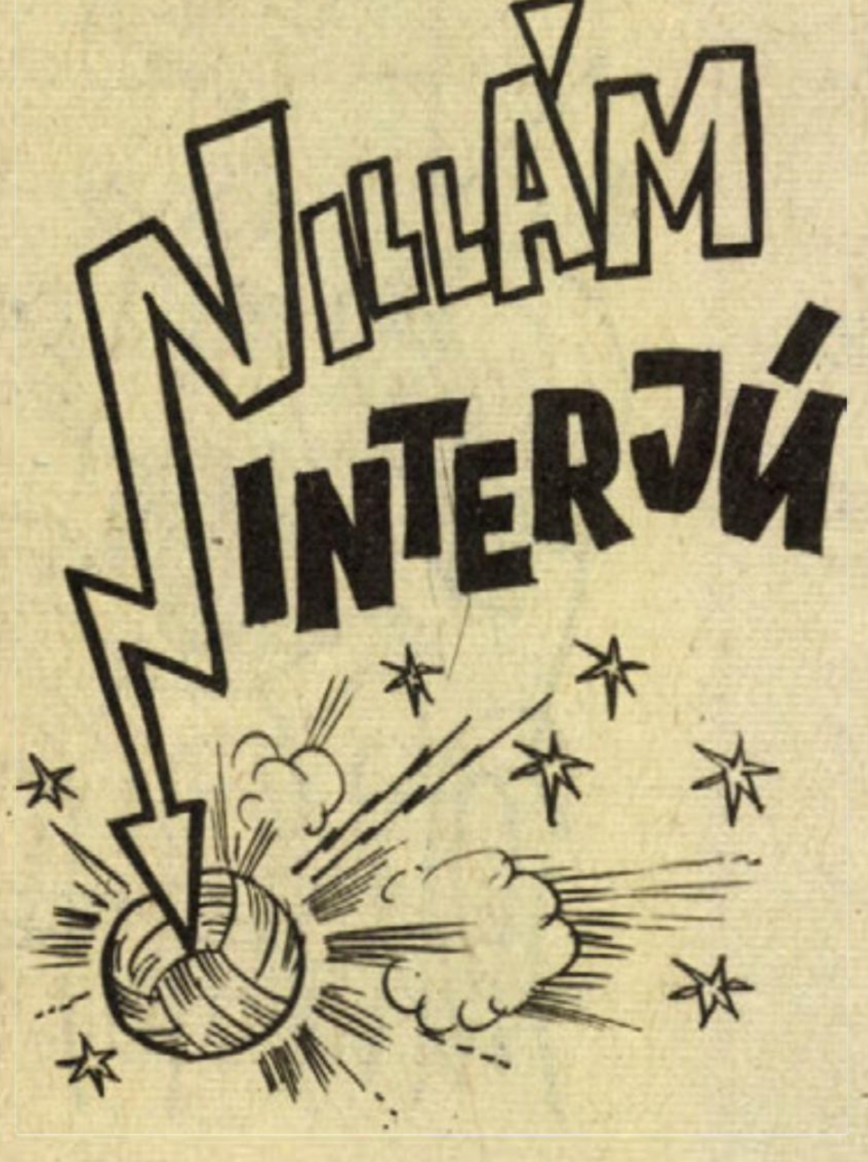
Farkas Imre

Szuper gondolkodó gép

Balázs-Piri Balázs rajza

– Azt nem bírom ebben a gépben, hogy mindenkinél okosabb akar lenni . . .

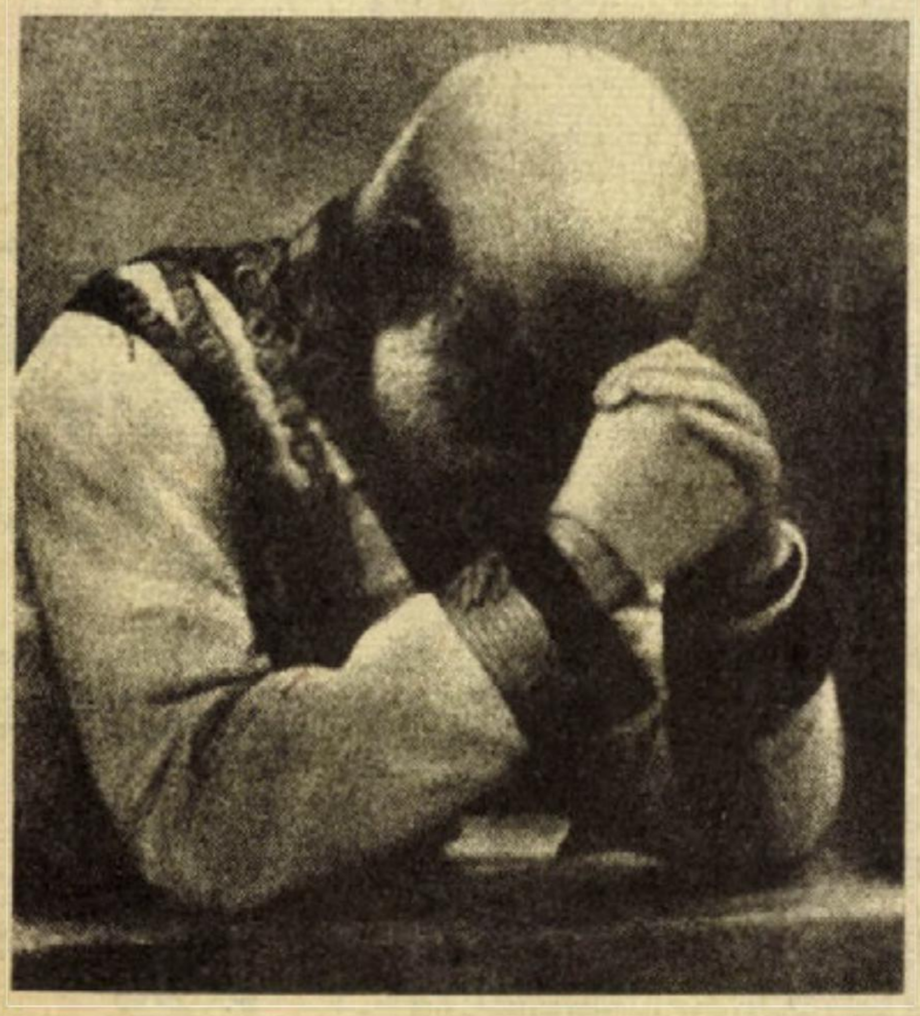
Felkértünk néhány ismertebb személyiséget, hogy nyilatkozzanak a magyar csapat VB-esélyeiről.

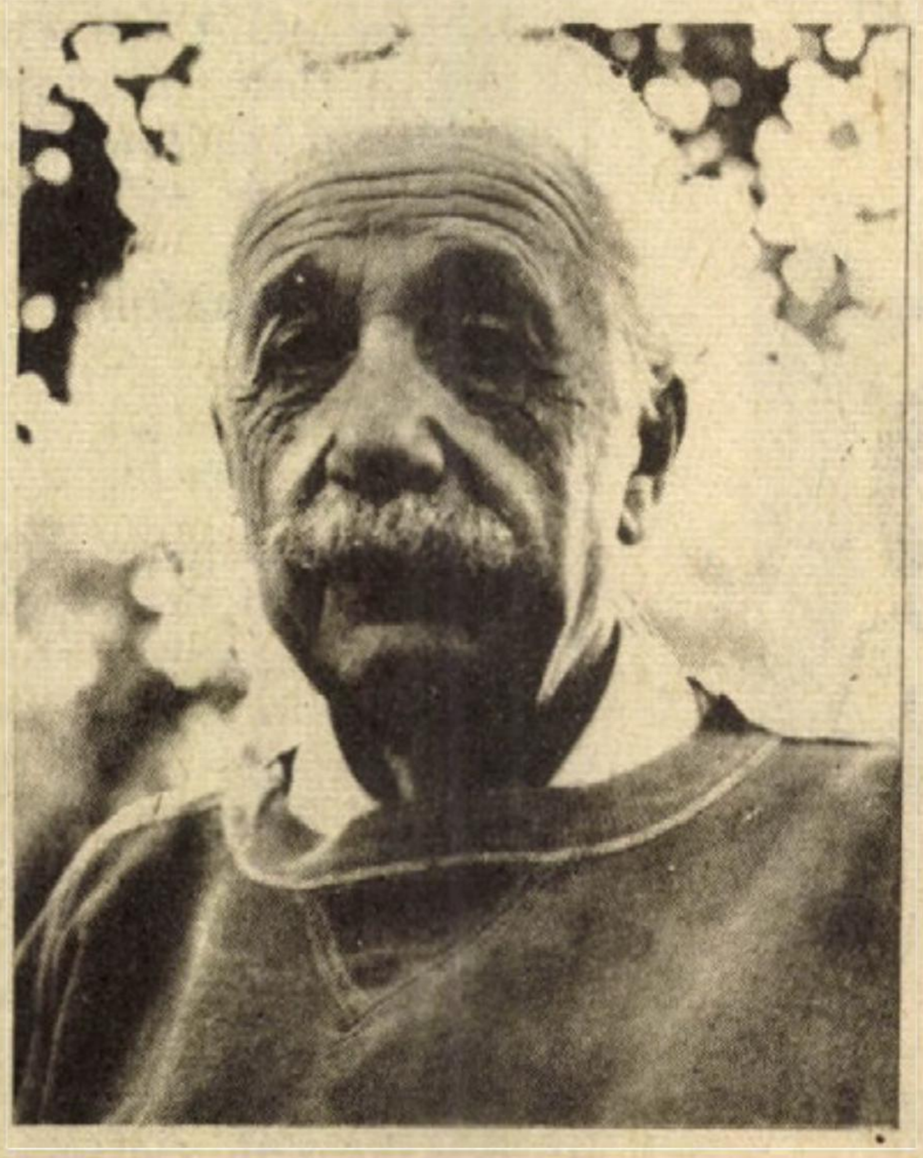
Brigitte Bardot: Kívánom, hogy a magyar csapatnak még bombább formája legyen, mint nekem.

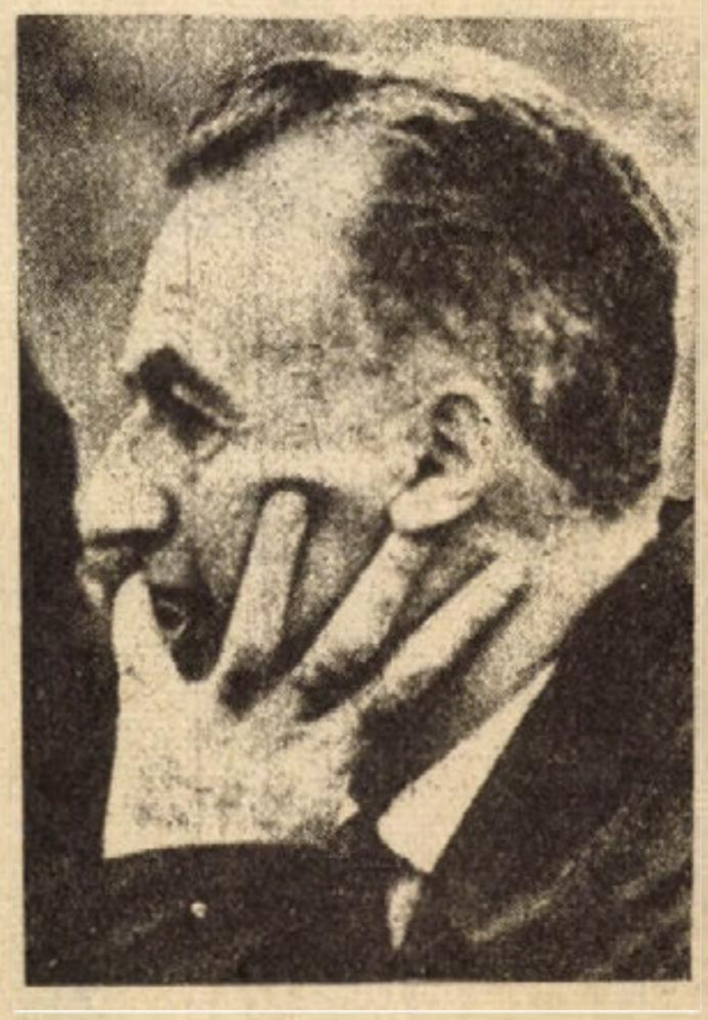
Pele: Tschárdásch, guláschi, Puskásch. Pillanatnyilag ennyit tudok Magyarországról.

Ferenc József: Mindent meggondoltam, mindent megfontoltam: 4–2–4!!

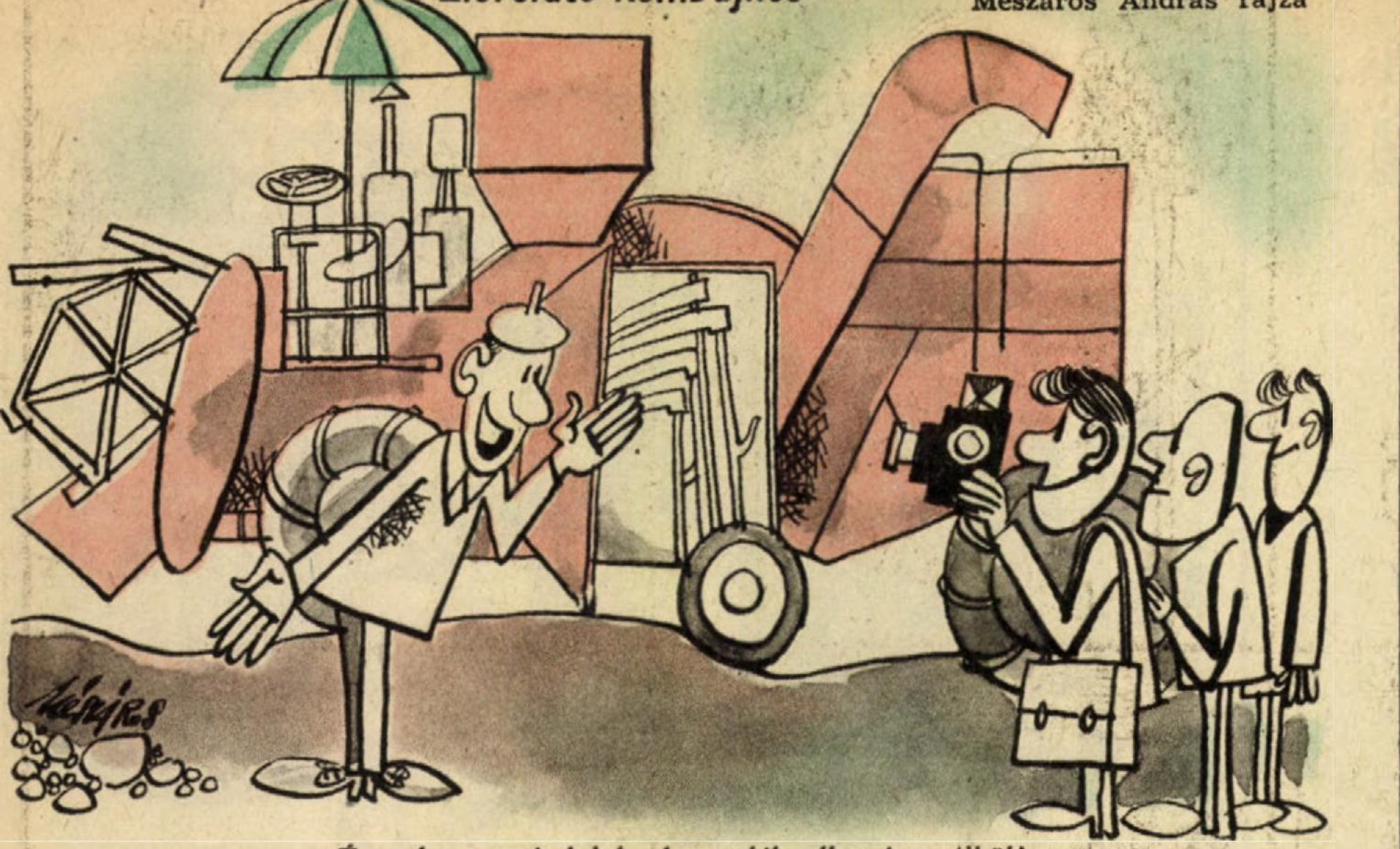
Einstein professzor: Egy döntetlen felérhet egy győzelemmel a brazilok ellen, és egy vereséggel a bolgárok ellen, mert minden relatív.

Baróti Lajos szövetségi kapitány: Bízom benne, hogy a szurkolók most sokkal higgadtabban fogják tudomásul venni, ha csak másodikok leszünk, mint 1954-ben.

Előrelátó kombájnos

Mészáros András rajza

– Én soha nem indulok el tartalék alkatrész nélkül!

Strand-divat

– Úristen, ezek rossz helyre tették a hálót!

Jó kis dolgozó...

– Igyekezzen, kartárs, mindjárt vége a munkaidőnek!

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Fehér találkozik Feketével, aki nagy titokzatosan mondja neki:

– Becsületszavamra, láttam a feleségedet a múltkor egy peremkerületi vendéglőben egy hadnaggyal! Hogy engedheted meg, hogy a feleséged egy hadnaggyal...

Fehér közbevág:

– Ugyan, kérlek, mit ért az én feleségem a rendfokozatokhoz?

*

Kiss azt mondja Nagynak:

– Az én családom nagyon tehetséges. A feleségem hegedül, a fiam harmonikázik, a leányom zongorázik.

– Hát te mit csinálsz? – kérdi Nagy.

– Én fütyülök az egész famíliára.

*

Povács elmegy a moziba, és legnagyobb meglepetésére ott találja legjobb barátjának, Zabhegyinek a feleségét egy fiatalember intim társaságában. Povács elhatározza, hogy a mit sem sejtő Zabhegyit valamilyen óvatos formában felvilágosítja, ezért másnap egész közömbös hangon így szólt hozzá:

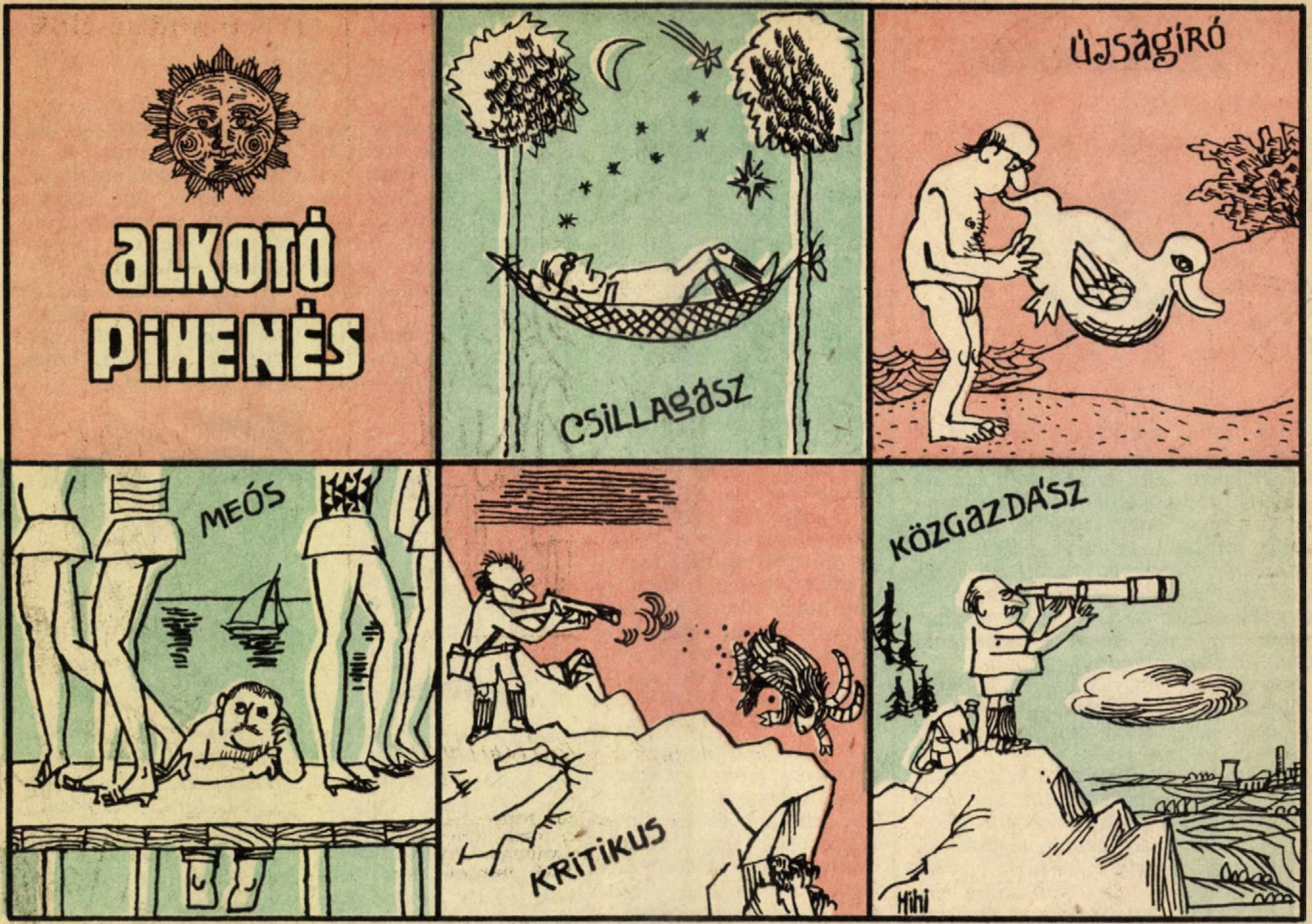
– Képzeld, láttam tegnap a feleségedet a moziban.

– Az én feleségem nem jár egyedül moziba – feleli Zabhegyi fölényesen.

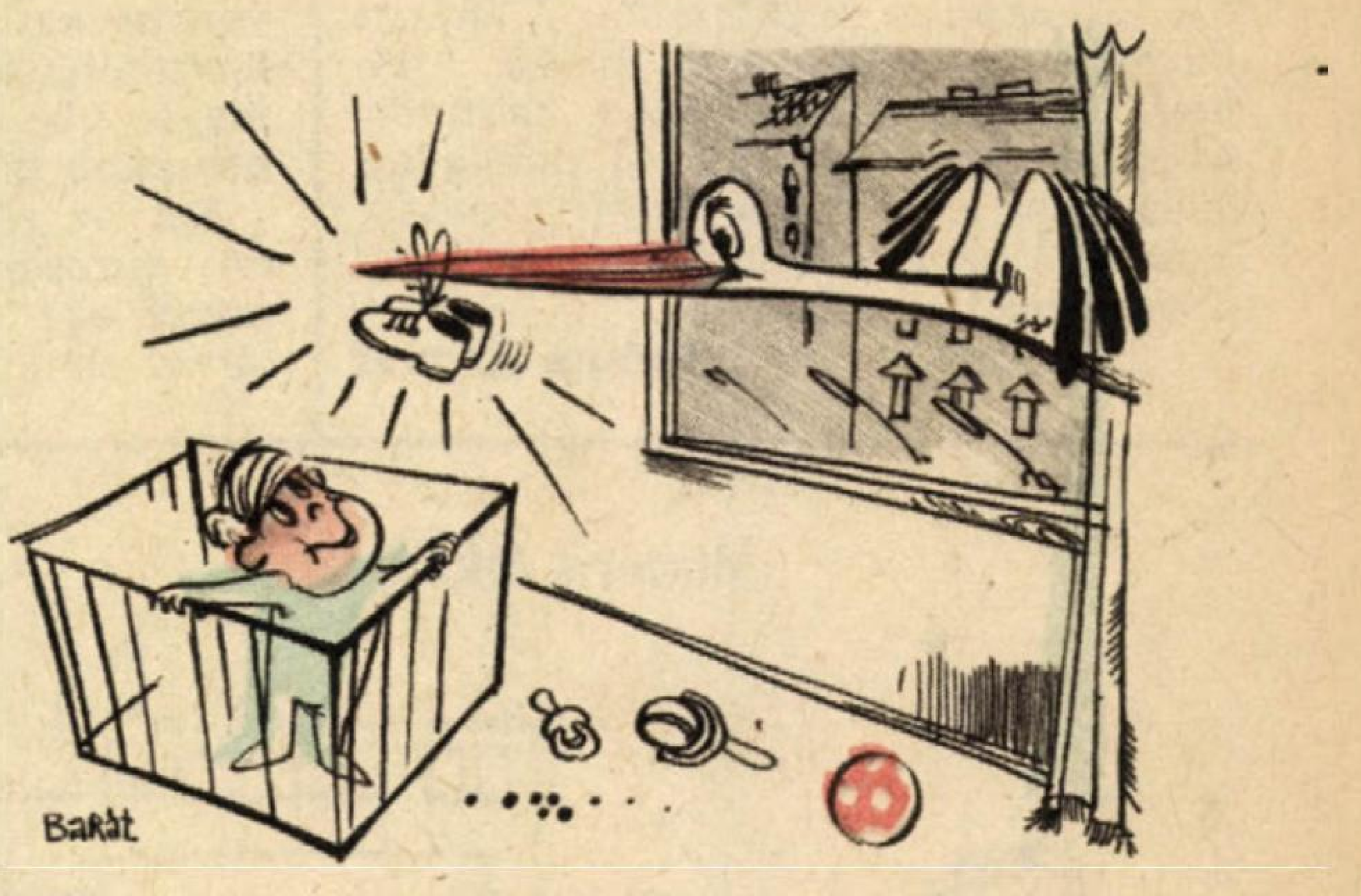
– De, barátom – kap a szón Povács –, ki mondta azt, hogy egyedül?

E heti hirdetéseink

Hegedűs István rajza

Pótalkatrész

Álmosító olvasmány

Pesti tudósítónktól

Villamoson vagy autóbuszon sohasem szoktam belenézni a szomszédom újságjába vagy könyvébe, de ha tetoválást látok valaki karján, azt mindig elolvasom. Ez talán kötelesség is, elvégre a szerelmes férfi nem azért szenved a tetováló tűjétől, hogy a szöveg az emberek közönyébe ütközzön. Az átszúrt szívek és horgonyok alatt rendszerint női név látható. Nem bélyegezhető tolakodásnak, ha az ember elolvassa a neveket, hiszen ha az illető titokban akarta volna tartani szíve választottjának a nevét, akkor valamelyik belső szervére tetováltatta volna, és nem a karjára.

A napokban figyelemre méltó szöveget olvastam egy férfitársam jobb karján. A virágkoszorúba foglalt áttört szív alatt ez volt olvasható: „Szeretlek, édes!"

Ez az ember gondolt a jövőre is. Mert nincs kínosabb folyamat, mint egy elavult női nevet eltüntetni az érzékeny élő bőrről.

*

– Rettenetes, milyenek az emberek! Tapintatlanok! Udvariatlanok! Belegázolnak mások emberi méltóságába. És ezt tőle vártam volna a legkevésbé! Kétségbe vonta a szavahihetőségemet!

– Borzasztó! Hogy történt?

– Azt mondtam neki, hogy gazember! Képzeld, nem hitte el!

*

Gyermekszájnak hangzik, de tulajdonképpen a szabad akarat mélységeit tárja fel ez a kis párbeszéd:

– Mi akarsz lenni, Sanyika?

– Kiskutya! – hangzott a hároméves kisfiú válasza.

Ekkor döbbentem rá arra, hogy az ember nem lehet az, ami szeretne lenni.

f. l.

LUDAS MATYI EMLÉKKÖNYVÉBE

Még fiatal színész voltam, amikor Csortos Gyulával először filmeztem. Kis szerepem volt, emlékszem, ennem kellett a filmben, és Csortos elismerően jegyezte meg, hogy étvágyat kap, aki engem enni lát. Egy évvel később Csortos megint főszerepet játszott egy filmben, és arra kérte a rendezőt, hogy szerződtessenek engem, „mert megszerettem azt a kis kövér gyereket, aki olyan jóízűen tud enni".

Így történt, hogy Csortos kérésére utólag írtak egy kis szerepet számomra. Egy papot játszottam, aki egy szót sem szól, csak folyton eszik.

Az első felvételi napon, úgy tizenkét óra tájban, szerepem szerint egy nagy tál székelygulyást kellett ennem. Csortos kedvtelve nézte, azután megszólalt: „Na, most megyünk ebédelni, maga biztosan megbirkózik a kantinban még egy adaggal, nekem pedig jó étvágyat csinál." A rendező tiltakozott: „A díszletet beállítottuk, minden perc drága, negyven színész vár a felvételre." Csortos kijelentette, hogy amikor ő éhes, a felvétel egyáltalán nem fontos. Megfogta a karomat, és vitt a kantinba. Másfél óráig tartott az ebéd, amely legalább ezer ebéd árába került a producernek. Viszont jó étvágyat csináltam Csortosnak.

Tompa Sándor

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

NYUGATI KALAND

A minap késő este a Körúton összetalálkoztam egy rég nem látott barátommal, és alaposan elbeszélgettük az időt. Úgy éjjel egy óra tájt indultam csak hazafelé. A hosszú purparléban megéheztem, ezért beugrottam a Nyugati pályaudvarra, hogy harapjak valamit, tudniillik ilyenkor a környéken már egyetlen eszpresszó sincs nyitva.

A pályaudvar büféje funkcionált is, de mivel a váróterem területén van elhelyezve, a bejáratnál ülő vasutas kérte a vonatjegyemet, mondván, hogy ide csak érvényes bilétával lehet belépni. — Mert ez itt, kérem, Utasellátó — mondta végül is. — Tehát csak az utasokat láthatja el.

Mivel már korgott a gyomrom, nem vitatkoztam, hanem a pénztárhoz mentem, és kértem a legolcsóbb jegyet, ami csak létezik. Megjegyeztem, hogy csupán a büféig óhajtok vele utazni.

Azonban az ajtónálló újfent nem engedett be, arra hivatkozva, hogy a várótermet csak olyanok használhatják, akiknek a jegye öt kilométernél hosszabb távolságra szól.

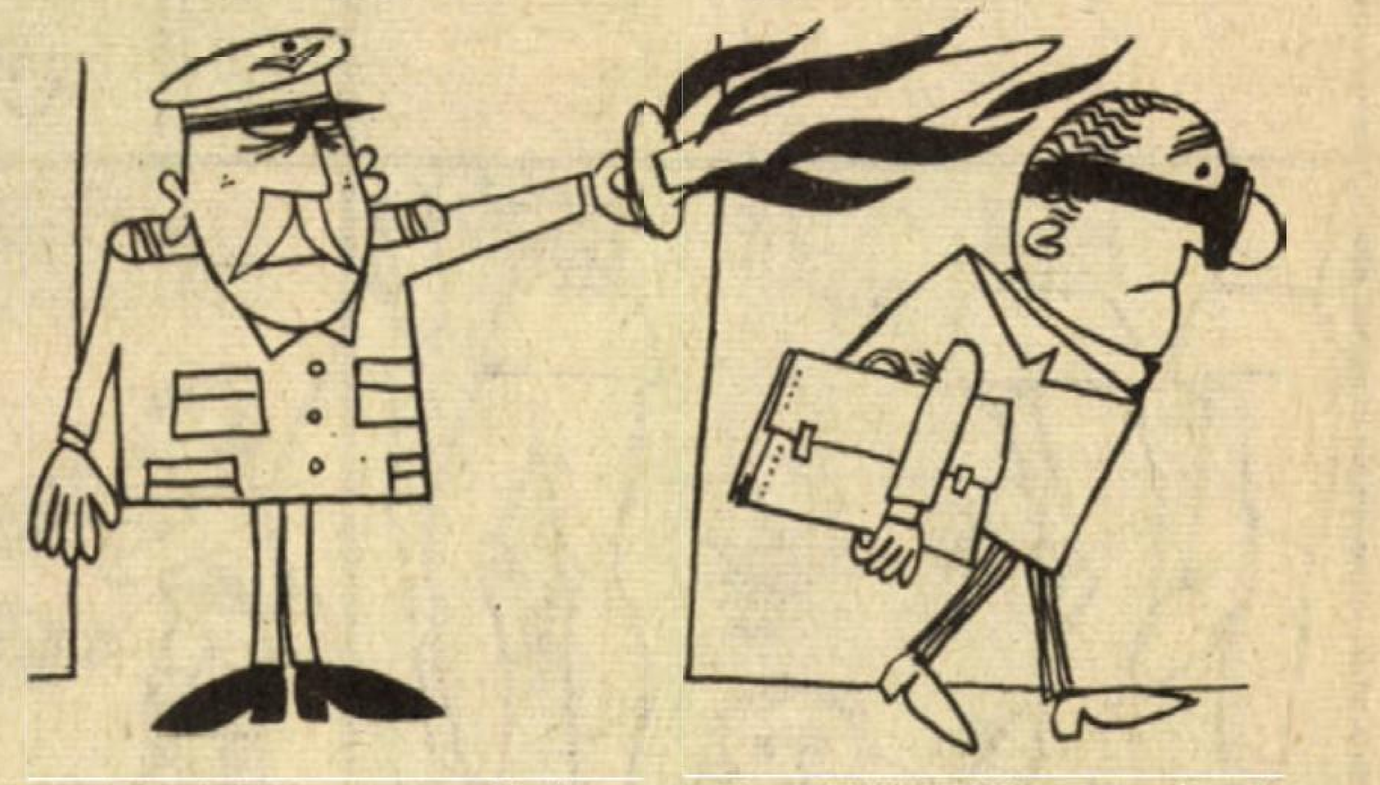
Ezt az álláspontot kicsit furcsának találtam, mivel egy vonatra semmivel sem vár kevesebbet az, aki csupán egy állomást utazik, mint az, aki egészen a végállomásig megy. A vasutas kijelentette, hogy ha a dolgot sérelmesnek tartom magamra nézve, forduljak a legközelebbi rendőrhöz.

Bár a problémát én egyáltalán nem éreztem rendőrségi ügynek, mégis odasiettem a néhány lépésre sétálgató rendőrhöz, és felmutatva érvényes jegyemet, elpanaszoltam, hogy nem eresztenek be a váróterembe, pedig nagyon éhes vagyok, és ily módon szeretnék a büféhez férkőzni.

A rendőr rendkívül udvariasan azt válaszolta, hogy erre sajnos nem adhat engedélyt. Ugyanis a várótermet egy időben annyira ellepték a garázda elemek, hogy oda most már csak kizárólag valódi utasok tehetik be a lábukat.

Mivel feltételeztem, hogy a vasutas, és a rendőr felsőbb utasításra cselekedtek így, kopogó szemmel hazaporoszkáltam, és ezúton terjesztem elő kételyeimet:

1. Aki utazási szándék nélkül keresi fel a pályaudvar büféjét, nem feltétlenül huligán, lehet, hogy csak éhes.

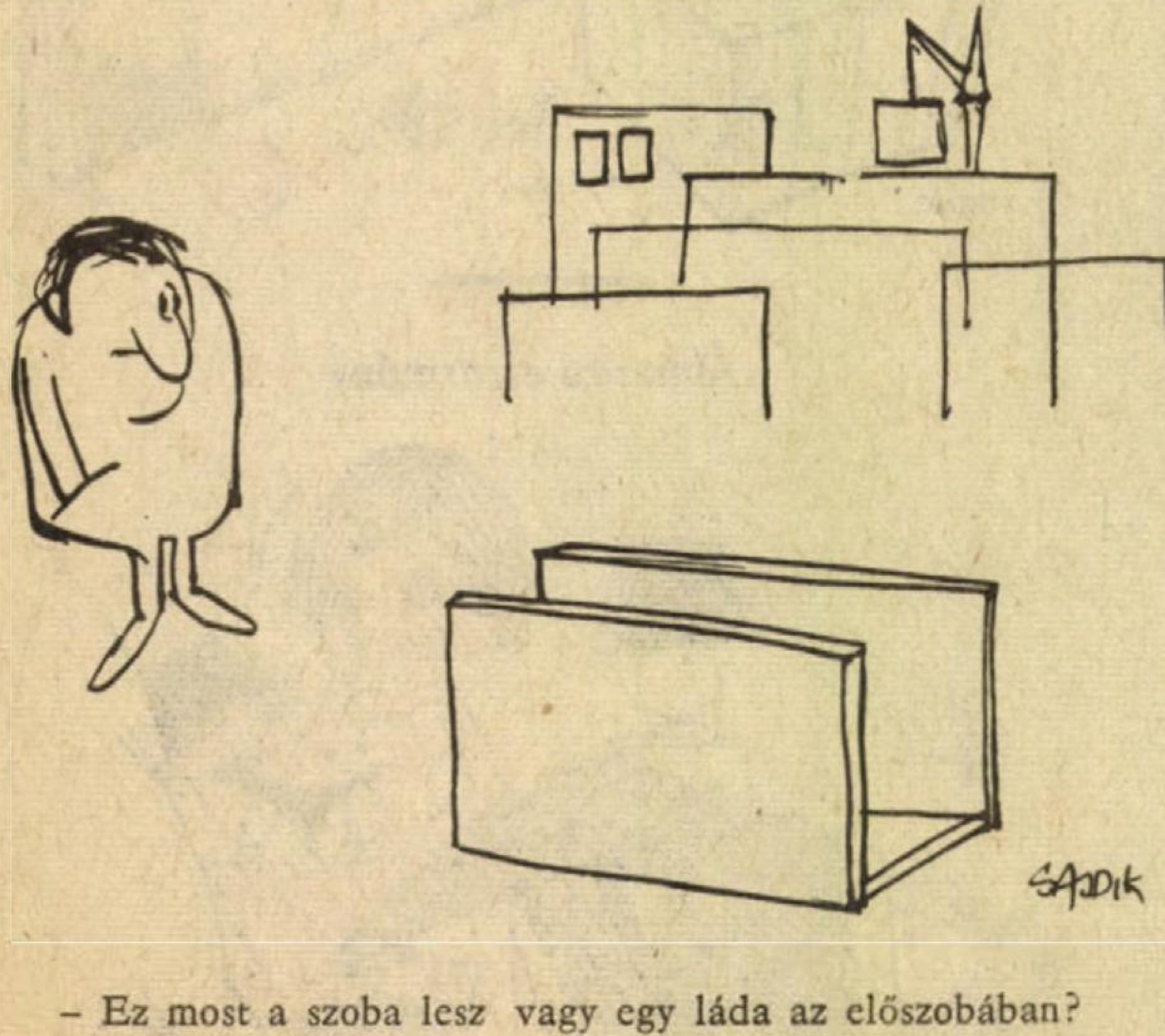
2. Miért áll gyanún felül az 5 kilométernél nagyobb távolságra szóló jeggyel rendelkező kuncsaft?

3. Mellesleg az egész jegy-ügyet megoldaná, ha a büfét a várótermen kívül helyeznék el.

4. Végül pedig adok egy jó tippet az éjjeli garázdálkodás kiküszöbölésére: Ne áruljanak a Nyugatiban éjszaka szeszesitalokat! Bambitól és gyümölcslétől csak a legritkább esetben kezd kurjongatni vagy verekedni valaki...

Dalmáth Ferenc

Modern lakás

– Ez most a szoba lesz vagy egy láda az előszobában?

disztávirat

Ma esküszik Icuka délután!
Kevés ezt csak tudtul venni csupán;
Ha már ím a jeles nap fölvirradt,
Illő részemről egy disztávirat.

No de mit írjak? Elmést? Sablonost?
Nehéz ezt itt kiokoskodni most,
Hisz annyi válás, ripsz-ropsz esküvő,
Hogy attól kódul mind a négy szülő.

Megvan! Tudom. Legyen benne derű,
Akkor a sablonos is korszerű.
Ez a szöveg biztos, hogy nem álnok:
„Sok boldog házasságot kívánok."

Simon Zoltán

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII.; Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 66.1359 – Kossuth Nyomda, Budapest
Árusítja a Magyar Posta INDEX: 25504

GOND

(Dikobraz, Prága)

LEMONDÁS

– Az is valami, két cukor nélkül inni a teát? Én hat cukor nélkül iszom!

(Punch, London)

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mit csinálnának az Északi-sarkon?

Megismerkedném egy csinos sarki nővel . . .

D. F.

Megpróbálnék hozzájutni egy szövetkezeti jégtáblához, hogy szilárd talaj legyen alattam.

F. L.

Fáznék.

F. Gy.

Jégszínházat.

(f—p)

Egy nagyon nagy gödröt ásnék, hogy az Emke-sarkon érezzem magam.

G. Sz.

Tüzet.

K. A.

Vágyódnék a Délire.

M. Gy.

Nyugdíjba mennék.

P. L.

Panaszlevelet írnék a lapoknak amiatt, hogy sok az eszkimó és kevés a fóka.

R. B.

Az a kérdés, hogy mikor: reggel, délben vagy este?

S. A.

Örülnék, hogy nem találnak meg a hitelezőim.

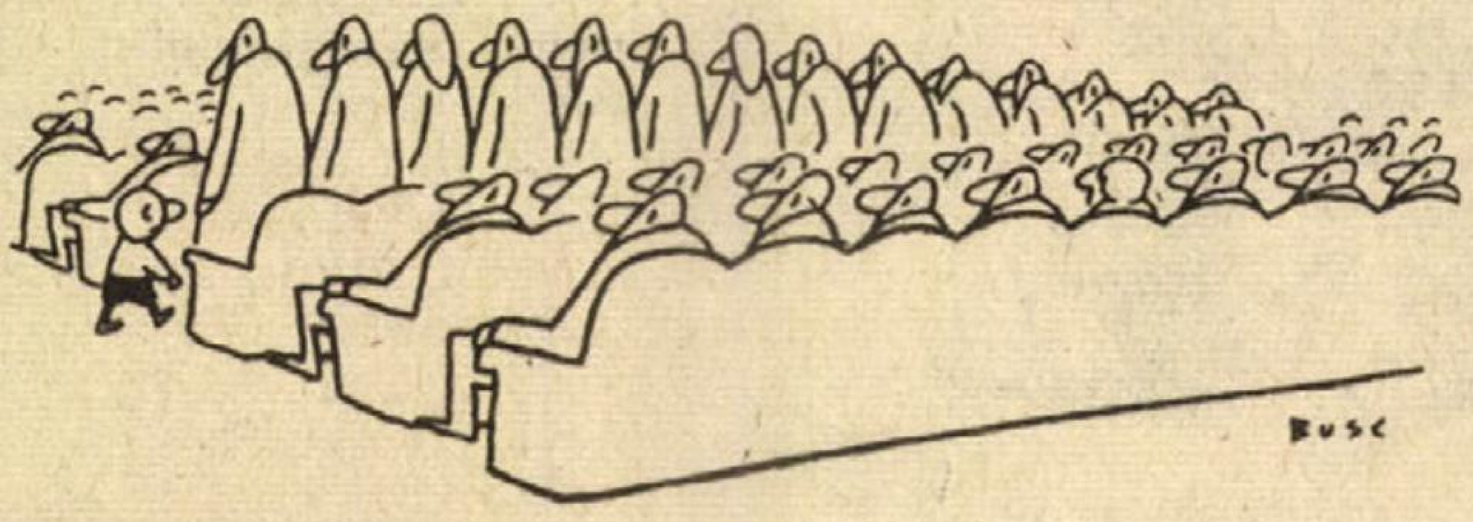
S. P.

Azon gondolkoznék, hogyan kerültem oda?

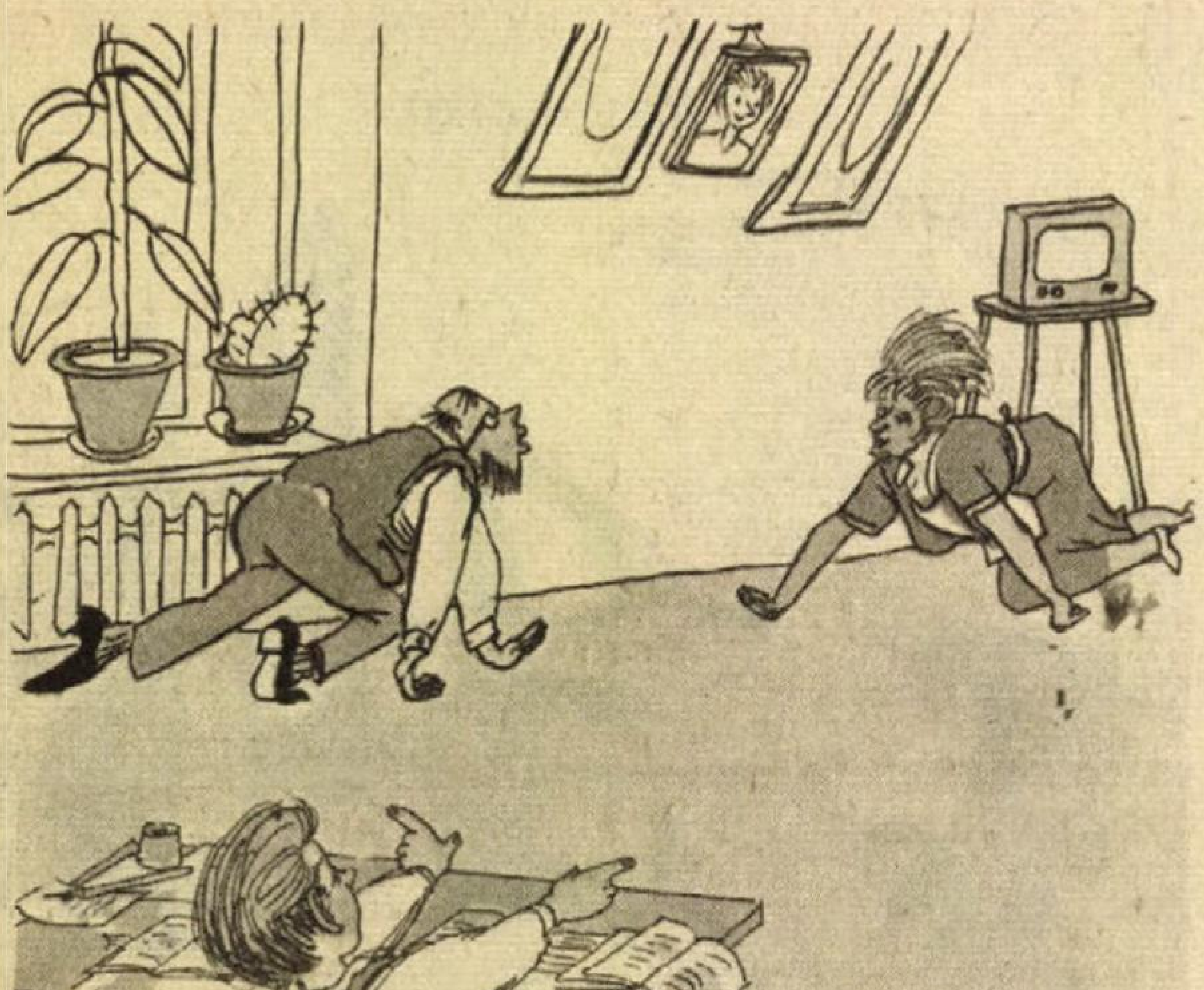
(t.)

import humor

MOZIBAN . . .

(L'Humanité Dimanche, Párizs)

– Megismétlem a feladatot: *A* városból és *B* városból egymással szemben elindult két vonat . . .

(Krokodil, Moszkva)

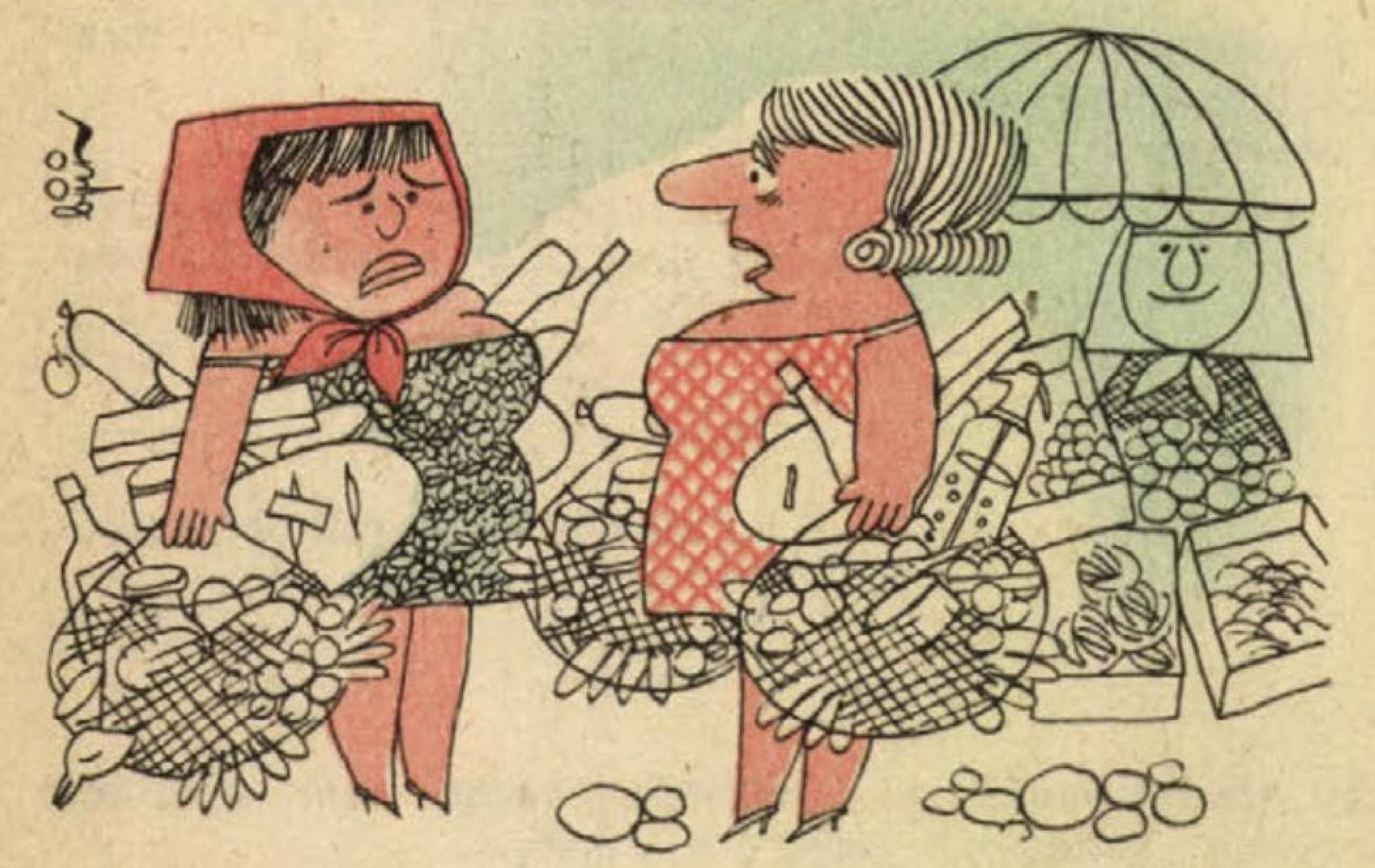

– Nem, nem ismerem ezt a hölgyet!!

(Pourquoi Pas, Párizs)

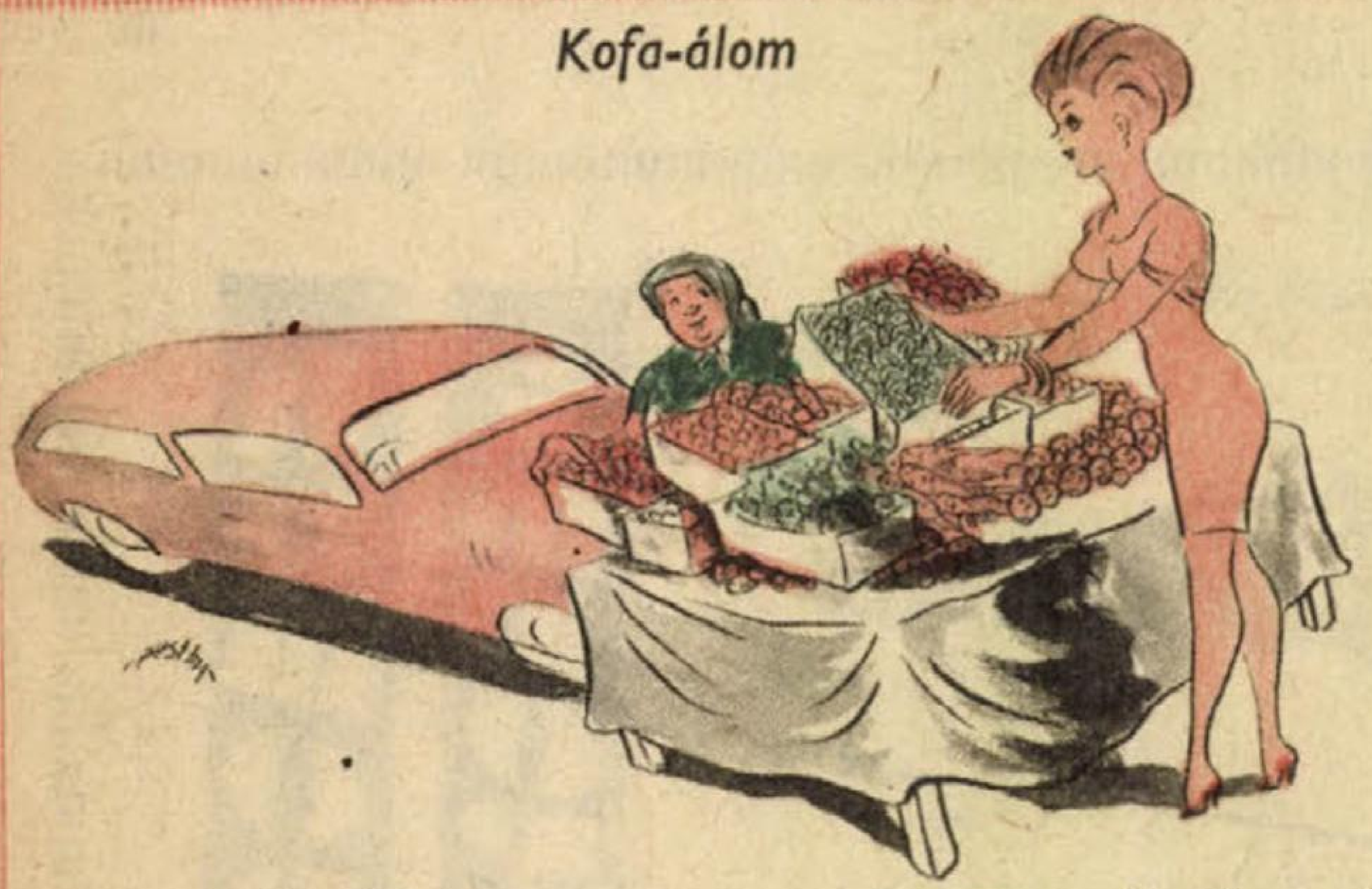
EGY KIS *piackutatás*

Bevásárlás

– Az a legszomorúbb, hogy az egészet egy fél óra alatt megesszük . . .

Kofa-álom

– Anyukám, míg a papa a paradicsomot szedi, elhoztam a zöldborsót!

Piackutatás

– Csak megnézem, mi van a pult alatt . . .

Piacon

– Drágállja? Akkor vegyen inkább banánt!

Vigasz

– Nincs nylon harisnya, de nagyon olcsó! . . .

Hosszú alku

– Háromért elviszem . . .